

Efekty uczenia się dla kierunku socjologia

- 1. Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin/y nauki i dyscyplin/y naukowych/ej lub dyscyplin/y artystycznych/ej:** kierunek przyporządkowano do dziedziny nauk społecznych, dyscyplin naukowych: nauki socjologiczne (95%) oraz do dziedziny nauk humanistycznych, dyscypliny naukowej: filozofia (5%); dyscyplina naukowa wiodąca: nauki socjologiczne.
- 2. Profil kształcenia:** ogólnoakademicki.
- 3. Poziom i czas trwania studiów/liczba punktów ECTS:** studia pierwszego stopnia – licencjackie (6 semestrów) /180 ECTS.
- 4. Numer charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji:** 6.
- 5. Absolwent:** posiada wiedzę z zakresu socjologii i wybranych subdyscyplin socjologicznych, opartą na znajomości podstawowych pojęć i teorii socjologicznych, która pozwala na analizę oraz krytyczną interpretację zjawisk społecznych. Rozumie procesy wytwarzania i utrzymania ładu społecznego oraz socjalizacji, a także dysfunkcje w przebiegu tych procesów, zna różne rodzaje struktur społecznych i instytucji życia społecznego oraz ich wzajemne powiązania, ma podstawową wiedzę teoretyczną na temat więzi społecznych oraz ich przemian we współczesnym społeczeństwie. Poza przyswojeniem i umiejętnością praktycznego wykorzystania podstawowego korpusu wiedzy socjologicznej, posiada niezbędną wiedzę z obszaru innych nauk społecznych (m.in. ekonomia, filozofia, psychologia); projektuje i realizuje badania empiryczne (zarówno jakościowe, jak i ilościowe); sporządza analizy społeczne z wykorzystaniem danych statystycznych; wykorzystuje najnowsze bazy danych oraz systemy ich przetwarzania. Przestrzega zasad etyki zawodowej. Skutecznie komunikuje się z otoczeniem, w tym z osobami reprezentującymi różny poziom specjalistycznego przygotowania. Posiada kompetencje niezbędne do interdyscyplinarnej współpracy, między innymi w zespołach pracowniczych, badawczych i projektowych wymagających elastyczności myślenia i otwartości na zdobywanie nowych umiejętności. Jest przygotowany do pracy w administracji publicznej (rządowej i samorządowej), sektorze prywatnym (np. w ośrodkach badań rynku i opinii publicznej), a także w sektorze pozarządowym (stowarzyszeniach i fundacjach). Posiada potrzebę ciągłego uczenia się oraz doskonalenia swoich umiejętności zawodowych.
 - 5.1. Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:** licencjat.
- 6. Wymagania ogólne:** do uzyskania kwalifikacji pierwszego stopnia wymagane jest osiągnięcie wszystkich poniższych efektów uczenia się.

Kod składowa opisu charakterystyki efektów uczenia się w dziedzinie nauk społecznych/dyscyplinach naukowych: nauki socjologiczne; w dziedzinie nauk humanistycznych/ dyscyplinie naukowej: filozofia	Opis charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się Polskiej Ramy Kwalifikacji	Symbol efektu kierunkowego	Treść efektu kierunkowego
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
S/NSA_P6S_WG H/FA_P6S_WG	w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów	KA6_WG01	podstawowe pojęcia stosowane w socjologii, kluczowe zjawiska, struktury społeczne oraz zachodzące między nimi zależności i ich uwarunkowania
		KA6_WG02	charakter socjologii jako nauki, miejsce socjologii w systemie nauk; przedmiotowe i metodologiczne powiązania socjologii z innymi dyscyplinami naukowymi.
		KA6_WG03	metody, techniki i narzędzia badawcze stosowane w socjologii i ich wykorzystywanie podczas badań społecznych
		KA6_WG04	podstawowe metody statystyki oraz zasady analizy ilościowej, zarówno danych pierwotnych, jak i zastanych
		KA6_WG05	strategię projektowania i realizacji projektów badawczych

		KA6_WG06	historię myśli społecznej i socjologicznej oraz klasyczne teorie socjologiczne
		KA6_WG07	główne współczesne teorie socjologiczne i orientacje badawcze
		KA6_WG08	procesy wytwarzania i utrzymania ładu społecznego, proces socjalizacji, problematykę grup społecznych, więzi społecznych oraz ich przemian we współczesnym społeczeństwie, dynamikę zmian społecznych, powstawanie i rozwiązywanie konfliktów społecznych; rolę refleksji socjologicznej w analizowaniu i kształtowaniu kultury życia publicznego
		KA6_WG09	różne rodzaje struktur, systemów i instytucji społecznych oraz ich wzajemne powiązania, a także procesy społeczne w skali mikro, mezo i makro, ich przyczyny i skutki, wpływ na jednostkę i struktury
		KA6_WG10	podstawowe teorie, koncepcje i badania z zakresu wybranych subdyscyplin socjologii lub szczegółowych obszarów zainteresowań socjologii
		KA6_WG11	koncepcje i teorie na temat kulturowego wymiaru życia społecznego i jego elementów składowych oraz roli kultury w społeczeństwie

		KA6_WG12	reguły komunikacji społecznej i interpersonalnej; główne czynniki mogące zakłócać tę komunikację
		KA6_WG13	nowożytny język obcy od poziomu A1 do poziomu B2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
		KA6_WG14	działanie programów komputerowych i narzędzi teleinformatycznych wykorzystywanych w pracy badawczej; zagrożenia i korzyści wynikające z ich wykorzystywania; podstawowe zasady prawne i etyczne wynikające z wykorzystywania komputera i narzędzi technologii informacyjnej
S/NSA_P6S_WK	<p>fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji;</p> <p>podstawowe ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego;</p> <p>podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości</p>	KA6_WK01	podstawowe prawne, etyczne uwarunkowania działalności zawodowej socjologa, w szczególności w zakresie realizacji projektów, prowadzenia badań oraz upowszechniania ich wyników
		KA6_WK02	podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej
		KA6_WK03	podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości, zasady organizacji pracy indywidualnej i grupowej
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
S/NSA_P6S_UW H/FA_P6S_UW	wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz	KA6_UW01	sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy socjologicznej i powiązanych z nią

<p>wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> – właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji, – dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych 		dyscyplin; czytać ze zrozumieniem literaturę naukową i samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych, przedstawiać główne tezy autorów tekstów socjologicznych o różnym poziomie trudności
	KA6_UW02	obserwować, diagnozować, analizować i oceniać zjawiska społeczne z wykorzystaniem wiedzy socjologicznej oraz proponować rozwiązania problemów
	KA6_UW03	planować proces badawczy (konceptualizować pojęcia i zmienne, formułować pytania i hipotezy badawcze, dobierać metody i techniki badawcze, konstruować narzędzia badawcze, zbierać dane empiryczne, analizować i interpretować dane, opracowywać i prezentować wyniki pozwalające na rozwiązywanie problemów badawczych) i realizować określone etapy tego procesu
	KA6_UW04	wykonywać podstawowe analizy statystyczne posługując się narzędziami informatycznymi (m.in. programem SPSS)
	KA6_UW05	rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne w powiązaniu z różnymi subdyscyplinami socjologii oraz innych nauk społecznych i humanistycznych
	KA6_UW06	przygotować wypowiedź ustną i pracę pisemną dotyczącą wybranego

			zagadnienia socjologicznego, w oparciu o bibliografię naukową
		KA6_UW07	przedstawić wybrany problem społeczny lub badawczy przy wykorzystaniu zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych
		KA6_UW08	brać udział w merytorycznej dyskusji z wykorzystaniem argumentacji z zakresu nauk społecznych i humanistycznych
S/NSA_P6S_UK	komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii brać udział w debacie – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	KA6_UK01	brać udział w specjalistycznych debatach, prezentować własne przemyślenia, wątpliwości i sugestie, oceniać różne opinie i stanowiska
		KA6_UK02	poprawnie posługiwać się językiem polskim oraz wykazywać troskę o kulturę i etykę wypowiedzi
		KA6_UK03	komunikować się w języku obcym na poziomie od A1 do B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
S/NSA_P6S_UO	planować i organizować pracę indywidualną oraz w zespole; współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o charakterze interdyscyplinarnym)	KA6_UO01	projektować i odpowiedzialnie organizować pracę, w zależności od instytucji, w której ona przebiega; racjonalnie gospodarować czasem pracy
		KA6_UO02	pracować w zespole, pełniąc w nim różne role; podejmować zadania, współpracować z innymi osobami i instytucjami
S/NSA_P6S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie	KA6_UU01	zaplanować działania wspomagające w rozwoju zawodowym; samodzielnie rozwijać wiedzę z wykorzystaniem różnych źródeł i technologii

KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
S/NSA_P6S_KK H/FA_P6S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści; uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgnięcia opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	KA6_KK01	krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności oraz krytycznej oceny odbieranych treści w zakresie studiowanej dyscypliny
		KA6_KK02	docenienia znaczenia wiedzy z zakresu nauk socjologicznych służącej do realizacji zadań związanych z pracą zawodową lub działalnością społeczną
		KA6_KK03	nawiązywania współpracy z ekspertami, budowania zespołów służących realizacji określonych projektów, działania w grupie
S/NSA_P6S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego; inicjowania działań na rzecz interesu publicznego, myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	KA6_KO01	dostrzegania zróżnicowania społecznego i kulturowego oraz rozpoznawania i analizowania różnych punktów widzenia, postaw i opinii
		KA6_KO02	angażowania się i pełnienia określonych ról w inicjatywach i przedsięwzięciach o charakterze społecznym, kulturowym bądź gospodarczym
		KA6_KO03	projektowania, inicjowania bądź uczestniczenia w badaniach społecznych
S/NSA_P6S_KR H/FA_P6S_KR	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych w tym: – przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych – dbałości o dorobek i tradycje zawodu	KA6_KR01	wykonywania zawodu zgodnie z poszanowaniem zasad etyki zawodowej
		KA6_KR02	stałego doskonalenia się i nabywania wiedzy, umiejętności i kompetencji
		KA6_KR03	zrozumiałego wyrażania się na płaszczyźnie werbalnej i niewerbalnej, świadomego uczestnictwa

			w komunikacji, dostosowania sposobu mówienia do audytorium i sytuacji społecznej, opanowania stresu związanego wystąpieniami publicznymi, zachowywania się w sposób profesjonalny
--	--	--	---

7. Objaśnienie oznaczeń:

Objaśnienie oznaczeń kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

S/NSA_P6S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk społecznych/dyscyplinie nauki socjologiczne dla studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim
H/FA_P6S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk humanistycznych/dyscyplinie filozofia dla studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim

Objaśnienia oznaczeń komponentów efektów uczenia się wspólne dla opisu symbolu efektu uczenia się oraz kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

W	– kategoria wiedzy, w tym:
G (po W)	– podkategoria <i>zakres i głębia</i> ,
K (po W)	– podkategoria <i>kontekst</i> ,
U	– kategoria umiejętności, w tym:
W (po U)	– podkategoria w zakresie <i>wykorzystanie wiedzy</i> ,
K (po U)	– podkategoria w zakresie <i>komunikowanie się</i> ,
O (po U)	– podkategoria w zakresie <i>organizacja pracy</i> ,
U (po U)	– podkategoria w zakresie <i>uczenie się</i> .
K (po podkreślniku)	– kategoria kompetencji społecznych, w tym:
K (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>ocena</i> ,
O (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>odpowiedzialność</i> ,
R (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>rola zawodowa</i> .
01, 02, 03 i kolejne	– numer efektu uczenia się

Objaśnienia oznaczeń symbolu efektu kierunkowego

K (przed podkreślnikiem)	– kierunkowe efekty uczenia się
A (przed podkreślnikiem)	– profil ogólnoakademicki
6	– studia pierwszego stopnia

Oznaczenia dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz artystycznych

Lp.	Dziedzina nauki/symbol kodu	Dyscyplina naukowa/artystyczna/symbol kodu
1	Dziedzina nauk humanistycznych/ H	1) archeologia/ A
		2) filozofia/ F
		3) historia/ H
		4) językoznawstwo/ J
		5) literaturoznawstwo/ L
		6) nauki o kulturze i religii/ KR
		7) nauki o sztuce/ NSz
2	Dziedzina nauk inżynierijno-technicznych/ IT	1) architektura i urbanistyka/ AU
		2) automatyka, elektronika i elektrotechnika/ AE
		3) informatyka techniczna i telekomunikacja/ IT
		4) inżynieria biomedyczna/ IB
		5) inżynieria chemiczna/ IC

		6) inżynieria lądowa i transport/ IL
		7) inżynieria materiałowa/ IM
		8) inżynieria mechaniczna/ IMC
		9) inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka/ ISG
3	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu/ M	1) nauki farmaceutyczne/ NF
		2) nauki medyczne/ NM
		3) nauki o kulturze fizycznej/ NKF
		4) nauki o zdrowiu/ NZ
4	Dziedzina nauk rolniczych/ R	1) nauki leśne/ NL
		2) rolnictwo i ogrodnictwo/ RO
		3) technologia żywności i żywienia/ TZ
		4) weterynaria/ W
		5) zootechnika i rybactwo/ ZR
5	Dziedzina nauk społecznych/ S	1) ekonomia i finanse/ EF
		2) geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna/ GEP
		3) nauki o bezpieczeństwie/ NB
		4) nauki o komunikacji społecznej i mediach/ NKS
		5) nauki o polityce i administracji/ NPA
		6) nauki o zarządzaniu i jakości/ NZJ
		7) nauki prawne/ NP.
		8) nauki socjologiczne/ NS
		9) pedagogika/ P
		10) prawo kanoniczne/ PK
		11) psychologia/ PS
6	Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych/ XP	1) astronomia/ AS
		2) informatyka/ I
		3) matematyka/ MT
		4) nauki biologiczne/ NBL
		5) nauki chemiczne/ NC
		6) nauki fizyczne/ NF
		7) nauki o Ziemi i środowisku/ NZ
7	Dziedzina nauk teologicznych/ TL	1) nauki teologiczne/ NT
8	Dziedzina sztuki/ SZ	1) sztuki filmowe i teatralne/ SFT
		2) sztuki muzyczne/ SM
		3) sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki/ SP

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: socjologia

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia – licencjackie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 6 semestrów

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 180 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: licencjat

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Język obcy 1

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanie, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego, jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na znane i interesujące tematy; opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego, jak i wybranych elementów życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię (pojęcia, definicje) dotyczące podstawowych zagadnień nauk społecznych, zasady umożliwiające komunikowanie się w języku ogólnym i fachowym.

Umiejętności (potrafi): komunikować się w języku obcym, również w zakresie studiowanej dyscypliny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego doskonalenia swojej wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych związanych z posługiwaniem się językiem obcym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Język obcy 2

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego, jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na znane i interesujące tematy; opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego, jak i wybranych elementów życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię (pojęcia, definicje) dotyczące podstawowych zagadnień nauk społecznych, zasady umożliwiające komunikowanie się w języku ogólnym i fachowym.

Umiejętności (potrafi): komunikować się w języku obcym, również w zakresie studiowanej dyscypliny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego doskonalenia swojej wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych związanych z posługiwaniem się językiem obcym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Język obcy 3

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego, jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na znane i interesujące tematy; opisywanie doświadczeń, wydarzeń,

marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego, jak i wybranych elementów życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię (pojęcia, definicje) dotyczące podstawowych zagadnień nauk społecznych, zasady umożliwiające komunikowanie się w języku ogólnym i fachowym.

Umiejętności (potrafi): komunikować się w języku obcym, również w zakresie studiowanej dyscypliny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego doskonalenia swojej wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych związanych z posługiwaniem się językiem obcym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Język obcy 4

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego, jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na znane i interesujące tematy; opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego, jak i wybranych elementów życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko

poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię (pojęcia, definicje) dotyczące podstawowych zagadnień nauk społecznych, zasady umożliwiające komunikowanie się w języku ogólnym i fachowym.

Umiejętności (potrafi): komunikować się w języku obcym, również w zakresie studiowanej dyscypliny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego doskonalenia swojej wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych związanych z posługiwaniem się językiem obcym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Przedmiot ogólnouczelniany I

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu.

Treści merytoryczne: monograficzne, całościowe ujęcie wybranego zagadnienia spośród proponowanych w danym roku akademickim, np.: animacja kultury studenckiej, antropologia kulturowa, człowiek współczesny wobec problemu uzależnień, dietetyka i żywienie człowieka, dziedzictwo kulturowe, ekonomia, filozofia, etyka, genetyka w życiu człowieka, historia sztuki, kultura Kresów północno-wschodnich i jej kontynuacji, pogoda, klimat i człowiek, poprawna polszczyzna w praktyce, prawo, wiedza o teatrze, zdrowy styl życia i higiena człowieka, dziedzictwo kulturowe, historia Polski.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stale pogłębiać i poszerzać swoją wiedzę.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

6. Przedmiot ogólnouczelniany II

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu.

Treści merytoryczne: monograficzne, całościowe ujęcie wybranego zagadnienia spośród proponowanych w danym roku akademickim, np.: animacja kultury studenckiej, antropologia kulturowa, człowiek współczesny wobec problemu uzależnień, dietetyka i żywienie człowieka, dziedzictwo kulturowe, ekonomia, filozofia, etyka, genetyka w życiu człowieka, historia sztuki, kultura Kresów północno-wschodnich i jej kontynuacji, pogoda, klimat i człowiek, poprawna polszczyzna w praktyce, prawo, wiedza o teatrze, zdrowy styl życia i higiena człowieka, dziedzictwo kulturowe, historia Polski.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stale pogłębiać i poszerzać swoją wiedzę.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

7. Technologie informacyjne

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami i pojęciami występującymi w pracy z komputerem, zrozumienie zasad działania i sposobów wykorzystywania komputera

oraz oprogramowania użytkowego, a także przygotowanie do świadomego wykorzystywania narzędzi technologii informacyjnej w celu poszukiwania, wykorzystywania i przetwarzania informacji z różnych źródeł oraz rozwiązywania problemów mogących pojawić się w pracy zawodowej.

Treści merytoryczne: nabycie praktycznych umiejętności wykorzystywania narzędzi technologii informacyjnej i programów użytkowych w przyszłej pracy zawodowej oraz w celu samodzielnego realizowania zadań wynikających z toku studiów: 1) Edytory tekstu – tworzenie, formatowanie i drukowanie dokumentów; kopiowanie i przenoszenie fragmentów tekstu w obrębie jednego dokumentu i pomiędzy różnymi dokumentami, praca z tabelami, umieszczenie w tekście obrazów i grafik, tworzenie automatycznego spisu treści i korespondencji seryjnej, stosowanie się do zasad pisania prac naukowych; 2) Arkusz kalkulacyjny – rozumienie pojęcia „arkusz kalkulacyjny”, tworzenie, formatowanie, modyfikacja i zastosowanie arkusza w wybranych obszarach wiedzy, tworzenie standardowych formuł oraz użycie podstawowych funkcji, tworzenie i formatowanie wykresów, arkusz kalkulacyjny jako baza danych – zasady modelowania rzeczywistych sytuacji i reprezentowania danych, gromadzenia danych i ich przetwarzania; 3) Grafika prezentacyjna – tworzenie prezentacji multimedialnej z uwzględnieniem podstawowych zasad tzw. „prezentacji dla prelegenta”.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady wykorzystania komputera i narzędzi technologii informacyjnych w pracy zawodowej; zagrożenia i korzyści wynikających z ich wykorzystywania, a także orientuje się w podstawowych zasadach prawnych i etycznych wynikających z wykorzystywania komputera i narzędzi technologii informacyjnej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać technologie informacyjne do przedstawiania wybranych problemów społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego podnoszenia swoich kompetencji związanych z technologiami informacyjnymi.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Wychowanie fizyczne I

Cel kształcenia: rozwijanie sprawności i tężyzny fizycznej młodzieży akademickiej.

Treści merytoryczne: doskonalenie umiejętności ruchowych, techniki i taktyki sportów drużynowych, sportów indywidualnych oraz zabaw ruchowych. Autorskie programy zajęć z elementami wychowania fizycznego, sportu, rekreacji, aktywności prozdrowotnej. Pomiar sprawności fizycznej: testy sprawnościowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): jak wykonać różne ćwiczenia. fizyczne; zasady gier zespołowych.

Umiejętności (potrafi): wykonać różne ćwiczenia. fizyczne i rozegrać gry zespołowe, współdziałać w grupie, przyjmując w niej różne role, inspirować i organizować proces uczenia się innych osób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; pracuje samodzielnie i wykazuje kreatywność.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

9. Wychowanie fizyczne II

Cel kształcenia: rozwijanie sprawności i tężyzny fizycznej młodzieży akademickiej.

Treści merytoryczne: nauka i doskonalenie umiejętności technicznych i taktycznych w następujących dyscyplinach sportowych do wyboru: piłka siatkowa, piłka nożna, koszykówka, badminton, tenis stołowy, tenis, unihokej, gimnastyka, różne formy aerobiku i ćwiczeń fizycznych z muzyką oraz ćwiczeń na siłowni. Atletyka terenowa i lekkoatletyka, turystyka rowerowa i kajakowa, łyżwiarstwo, narciarstwo alpejskie, pływanie. Podnoszenie

sprawności fizycznej. Wiedza na temat przepisów w poszczególnych dyscyplinach sportu oraz korzyści zdrowotnych z uprawiania kultury fizycznej. Zdobywanie umiejętności organizowania czasu wolnego w aktywny sposób. Zajęcia w formie ćwiczeń praktycznych w obiektach sportowych UWM oraz na obozach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): jak wykonać różne ćwiczenia. fizyczne; zasady gier zespołowych.

Umiejętności (potrafi): wykonać różne ćwiczenia. fizyczne i rozegrać gry zespołowe, współdziałać w grupie, przyjmując w niej różne role, inspirować i organizować proces uczenia się innych osób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; pracuje samodzielnie i wykazuje kreatywność.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

1. Ekonomia

Cel kształcenia: wprowadzenie w problematykę mikro i makroekonomii; zagadnienia z obszaru polityki gospodarczej, ekonomii społecznej i ekonomii rynku pracy. Głównym celem kształcenia jest nauczenie posługiwania się podstawowymi pojęciami z zakresu ekonomii; rozumienia procesów społeczno-ekonomicznych oraz dostosowania rozwiązań systemowych i prawnych stosowanych w ekonomii w odniesieniu do określonych uwarunkowań społecznych i politycznych państwa. Założeniem przedmiotu jest również rozwijanie myślenia ekonomicznego poprzez przekazanie wiedzy z obszaru ekonomii pozwalającej na analizę faktów i procesów społecznych i politycznych.

Treści merytoryczne: ekonomia jako nauka społeczna – przegląd definicji. Polityka gospodarcza państwa, jej cele, narzędzia i uwarunkowania. Systemy gospodarcze. Sektor publiczny, dobra publiczne, pomoc publiczna. Ograniczoność i rzadkość zasobów. Ekonomia normatywna i pozytywna. Popyt i podaż jako główne kategorie analiz rynków ekonomicznych - analiza praw popytu i podaży, determinanty, równowaga rynkowa. Dobra ekonomiczne i potrzeby ludzkie. Klasyfikacje i źródła powstawania. Teorie funkcjonowania przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo – rodzaje, klasyfikacja, podział. Gospodarstwa domowe jako podstawowe podmioty gospodarki narodowej. Podstawowe źródła dochodów gospodarstw domowych (dochody całkowite i rozporządalne). Teorie racjonalnego zachowania się konsumenta. Zbilansowany budżet domowy. Wydatki a dochody. Wynagrodzenia minimalne i średnie w Polsce i UE. Ekonomia społeczna i przedsiębiorczość społeczna – charakter, cele i zadania. Ekonomia rynku pracy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia stosowane w ekonomii, kluczowe mechanizmy rynkowe oraz zachodzące między nimi zależności i ich uwarunkowania, podstawowe teorie, koncepcje i badania z zakresu ekonomii.

Umiejętności (potrafi): obserwować, diagnozować, analizować i oceniać zjawiska i problemy społeczno-gospodarcze z wykorzystaniem wiedzy ekonomicznej oraz proponować rozwiązania tych problemów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): docenienia znaczenia wiedzy z zakresu ekonomii służącej do realizacji zadań związanych z pracą zawodową lub działalnością społeczną; do angażowania się i pełnienia określonych ról w inicjatywach i przedsięwzięciach o charakterze ekonomicznym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Filozofia 1

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy na temat filozofii jako ważnej dziedziny ludzkiej aktywności intelektualnej; zapoznanie z głównymi kierunkami filozofii starożytnej, średniowiecznej i nowożytnej; kształtowanie umiejętności krytycznej analizy stanowisk w sporach filozoficznych, dostrzegania ich ontycznych i antropologicznych założeń oraz konsekwencji praktycznych; kształtowanie umiejętności dyskusowania i prezentowania własnych opinii.

Treści merytoryczne: pojęcie i główne koncepcje filozofii. Filozofia a inne dziedziny kultury. Główne dyscypliny filozoficzne, ich przedmiot i podstawowe pytania. Dzieje filozofii europejskiej od starożytności do połowy XIX w.: spór o arche; sofisci i Sokrates; idealizm obiektywny Platona; hylemorficzna koncepcja bytu Arystotelesa; szkoły hellenistyczne; neoplatonizm; patrystyka – pojęcie, przedstawiciele, problematyka; św. Augustyn; scholastyka – cechy charakterystyczne i przedstawiciele; św. Tomasz z Akwinu; główne kierunki filozofii renesansu i ich przedstawiciele; Kartezjusz (sceptycyzm metodyczny i jego konsekwencje, antropologia); problem psychofizyczny – geneza, istota i próby jego rozwiązania; D. Hobbes, B. Spinoza, J.J. Rousseau, J. Locke – etyka i filozofia społeczna; B. Pascal (rozum – serce, „zakład Pascala”, godność człowieka); spór o źródła poznania w filozofii nowożytnej; I. Kant (przewrót kopernikański; krytyka metafizyki i jej konsekwencje; formalizm etyczny); idealizm niemiecki (Hegel, Schopenhauer).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową terminologię filozoficzną w języku polskim; relacje pomiędzy filozofią a naukami szczegółowymi (m.in. socjologią); główne kierunki w obrębie subdyscyplin filozoficznych; idee i argumenty wybranych klasycznych autorów filozoficznych na podstawie lektury ich pism.

Umiejętności (potrafi): słuchać ze zrozumieniem prezentacji idei i argumentów filozoficznych, formułować problemy filozoficzne, stawiać tezy oraz artykułować własne poglądy w sprawach społecznych i światopoglądowych; aktywnie i świadomie uczestniczyć w dyskursie publicznym; zauważać relacje pomiędzy wybranymi etapami historii filozofii, historii socjologii i myśli społecznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): docenienia znaczenia europejskiego dziedzictwa filozoficznego dla rozumienia wydarzeń społecznych i kulturalnych; szanowania różnych punktów widzenia; uzupełniania wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

3. Filozofia 2

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy na temat filozofii jako ważnej dziedziny ludzkiej aktywności intelektualnej; zapoznanie z głównymi kierunkami myśli współczesnej; kształtowanie umiejętności krytycznej analizy stanowisk w sporach filozoficznych, dostrzegania ich ontycznych i antropologicznych założeń oraz konsekwencji praktycznych; kształtowanie umiejętności dyskusowania i prezentowania własnych opinii.

Treści merytoryczne: główne nurty myśli współczesnej: kłopoty z cezurą „współczesności”, pozytywizm i neopozytywizm, S. Kierkegaard i egzystencjalizm, marksizm i neomarksizm, fenomenologia, personalizm, dialogika, neotomizm, postmodernizm.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową terminologię filozoficzną w języku polskim; relacje pomiędzy filozofią a naukami szczegółowymi (m.in. socjologią); główne kierunki w obrębie subdyscyplin filozoficznych; idee i argumenty wybranych klasycznych autorów filozoficznych na podstawie lektury ich pism.

Umiejętności (potrafi): słuchać ze zrozumieniem prezentacji idei i argumentów filozoficznych, formułować problemy filozoficzne, stawiać tezy oraz artykułować własne poglądy w sprawach społecznych i światopoglądowych; aktywnie i świadomie uczestniczyć w dyskursie

publicznym; zauważać relacje pomiędzy wybranymi etapami historii filozofii, historii socjologii i myśli społecznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): docenienia znaczenia europejskiego dziedzictwa filozoficznego dla rozumienia wydarzeń społecznych i kulturalnych; szanowania różnych punktów widzenia; uzupełniania wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

4. Logika

Cel kształcenia: przygotowanie do dalszego przyswajania wiedzy w sposób uporządkowany; zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami z logiki formalnej, ogólnej metodologii nauk, semiotyki, teorią nazw, sylogistyką Arystotelesa, rachunkiem zdań, a także z teorią wynikania logicznego. Przygotowanie do analizy tekstów, umiejętności uzasadniania twierdzeń oraz do udziału w dyskusji.

Treści merytoryczne: działy logiki: logika formalna, semiotyka, ogólna metodologia nauk. Podstawowe pojęcia dotyczące języka. Wybrane kategorie wyrażen. Zdanie w sensie logiki, zasada sprzeczności, wybrane antynomie. Klasyczny rachunek zdań. Rachunek nazw, sylogistyka Arystotelesa. Uzasadnianie twierdzeń: wynikanie logiczne, wynikanie logiczne, a analityczne, wynikanie a wnioskowanie, rodzaje wnioskowań. Definicje wyrażen: rodzaje definicji, błędy w definiowaniu. Sztuka argumentacji: erystyka, retoryka, perswazja; Nazwa, podziały nazw i stosunki zakresowe. Sylogistyka Arystotelesa. Zdania kategoryczne. Zdanie w sensie logicznym, wprowadzenie do klasycznego rachunku zdań, funktery prawdziwościowe. Tautologie klasycznego rachunku zdań. Konsekwencja logiczna. Uzasadnianie twierdzeń. Wynikanie logiczne. Sztuka argumentacji. Ćwiczenia w budowaniu argumentów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): charakter logiki jako nauki; miejsce logiki w systemie; ogólną metodologię nauk.

Umiejętności (potrafi): brać udział w dyskusji z wykorzystaniem argumentacji z zakresu nauk społecznych i humanistycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści; nabywania wiedzy, umiejętności i kompetencji; zrozumiałego wyrażania się na płaszczyźnie werbalnej i niewerbalnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

5. Podstawy socjologii 1

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy z zakresu wybranej tematyki dotyczącej podstaw socjologii, rozwinięcie zdolności wykorzystywania pojęć i teorii; nabycie umiejętności precyzyjnego używania kategorii socjologicznych i wyrobienie umiejętności różnorodnego spojrzenia na procesy i zjawiska społeczne oraz analizowania życia społecznego.

Treści merytoryczne: socjologia jako nauka i społeczeństwo jako przedmiot zainteresowania. Twórcy socjologii i historyczne warunki jej powstania. Metody badawcze w socjologii. Analiza pól badawczych subdyscyplin socjologii i wybrane zagadnienia mikrostruktur społecznych; Wiedza potoczna a wiedza naukowa. Wewnętrzne zróżnicowanie socjologii, pierwsi teoretycy, podstawowe perspektywy teoretyczne. Kultura jako wyróżnik człowieka. Zmiana społeczno-kulturowa. Socjalizacja. Interakcje społeczne. Więź społeczna. Kontrola społeczna. Grupa społeczna. Organizacja formalna. Społeczność lokalna. Stratyfikacja społeczna i ruchliwość społeczna. Zróżnicowanie społeczne społeczeństw ponowoczesnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia stosowane w socjologii, kluczowe zjawiska oraz charakter socjologii jako nauki i jej przedmiotowych oraz metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi.

Umiejętności (potrafi): sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy socjologicznej i powiązanych z nią dyscyplin.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania różnicowania społecznego i kulturowego oraz rozpoznawania i analizowania różnych punktów widzenia, postaw i opinii.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

6. Podstawy socjologii 2

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy z zakresu wybranej tematyki dotyczącej podstaw socjologii, rozwinięcie zdolności wykorzystywania pojęć i teorii; nabycie umiejętności precyzyjnego używania kategorii socjologicznych i wyrobienie umiejętności różnorodnego spojrzenia na procesy i zjawiska społeczne oraz analizowania życia społecznego.

Treści merytoryczne: teorie rozwoju społecznego. Zmienność i dynamika społeczna. Wpływ globalizacji na procesy społeczne. Analiza pól badawczych subdyscyplin socjologii i wybrane zagadnienia makrostruktur społecznych; Zmiana społeczno-kulturowa. Klasyczne teorie rozwoju społecznego, typy społeczeństw. Różnicowanie społeczno-zawodowe na przestrzeni lat. Socjologiczne rozumienie kultury. Socjologia rodziny. Socjologia przestrzeni, socjologiczne pojmowanie ojczyzny. Miasto jako miejsce i przestrzeń kulturowa. Specyfika obszarów wiejskich i rolnictwa. Tożsamość, etniczność, naród. Wielkie ruchy społeczne a tłum. Władza i jej legitymizacja. Biurokracja i panowanie. Państwo i polityka. Globalizacja i problemy globalne. Religia. Sytuacja wyznaniowa Polski.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia stosowane w socjologii, kluczowe zjawiska oraz charakter socjologii jako nauki i jej przedmiotowych oraz metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi.

Umiejętności (potrafi): sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy socjologicznej i powiązanych z nią dyscyplin.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania różnicowania społecznego i kulturowego oraz rozpoznawania i analizowania różnych punktów widzenia, postaw i opinii.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

7. Psychologia społeczna

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami, teoriami i pojęciami z zakresu psychologii społecznej.

Treści merytoryczne: przedmiot psychologii społecznej. Metody prowadzenia badań w psychologii społecznej. Postrzeganie i ocenianie innych ludzi. Teorie atrybucji. Ukryte teorie osobowości. Samospełniająca się proroctwo. Postrzeganie i ocenianie własnej osoby. Rodzaje „Ja”; Autoprezentacja; Motywy społeczne. Poznanie społeczne. Przekonania społeczne. Postawy. Zmiana postaw. Porównania społeczne. Podstawowe zniekształcenia samowiedzy. Efekt pierwszeństwa/świeżości. Procesy grupowe i relacje międzygrupowe. Moralność. Szczęście. Wpływ społeczny. Atrakcyjność interpersonalna. Psychiczne różnicowanie płci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): cel stosowania podstawowych metod prowadzenia badań w psychologii społecznej; procesy poznania społecznego i ich wpływu na kształtowanie postaw intra- i interpersonalnych podczas interakcji społecznych

Umiejętności (potrafi): posługiwać się podstawową terminologią z zakresu psychologii społecznej; zidentyfikować i opisać zjawiska dotyczące psychologicznych mechanizmów funkcjonowania człowieka wśród ludzi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzania zakresu swojej wiedzy na temat psychologicznych mechanizmów funkcjonowania człowieka wśród ludzi.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

8. Antropologia kulturowa

Cel kształcenia: przygotowanie do zrozumienia społecznego znaczenia kultury. Zapoznanie z najważniejszymi zagadnieniami będącymi przedmiotem zainteresowań antropologii społecznej i kulturowej, wytworzenie umiejętności patrzenia na człowieka jako na uczestnika i twórcę kultury.

Treści merytoryczne: antropologia kulturowa: definicje i określenia. Kultura a natura – rozwój pojęć. Koncepcje pochodzenia człowieka. Społeczności zbieracko – łowieckie. Historia badań antropologicznych. Ewolucjonizm E. B. Tylora. Dyfuzjonizm. Funkcjonalizm B. Malinowskiego i A. R. Randcliffe-Browna. Strukturalizm C. Levi-Straussa. Dyscypliny współpracujące z antropologią (archeologia). Rewolucja neolityczna. Społeczności wczesnorolnicze, pasterskie. Magia a religia. Mit i rytuał. Rodzina i systemy pokrewieństwa. Narodziny cywilizacji; Kultura własna jako „obca”. Rytuał, obrzęd, ceremonia. Znaczenie i rola magii. Wymiana społeczna i dar na przykładzie wymiany *Kula*. Wzory kultury i *potlacz*. Kulturowe uwarunkowania dzieciństwa i dojrzewania. Kulturowa rola jedzenia. Czas i przestrzeń. Rola języka i taksonomii ludowych. Obrzędy przejścia i *liminalność*. Mit, mitologia i wspólnota. Tradycja i jej wytwarzanie. Relacje pokrewieństwa, sieci znajomych i przyjaciół.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): obszary zainteresowań klasycznej oraz współczesnej antropologii; najważniejsze orientacje teoretyczne oraz podstawowe pojęcia umożliwiające opisywanie i analizę zjawisk kulturowych; zasady antropologicznej interpretacji zjawisk kulturowych.

Umiejętności (potrafi): analizować teksty z antropologii kulturowej o różnym poziomie trudności oraz wyabstrahować z nich główne tezy; przygotować wypowiedź pisemną lub wystąpienie ustne dotyczących szczegółowych zagadnień antropologicznych z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych oraz tekstów klasyków antropologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie; prezentowania – w stosunku do innych kultu i sposobów życia – postawę zgodną z podejściem antropologicznym i etyką zawodową socjologa.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

9. Socjologia zmiany społecznej

Cel kształcenia: zapoznanie z problematyką zmiany społecznej: procesami społecznymi, ideą postępu i rozwoju. Ukształtowanie kompetencji i umiejętności rozpoznawania i przewidywania zmian społecznych.

Treści merytoryczne: zmiana społeczna i jej rozumienie. Ewolucjonizm i neoewolucjonizm. Teorie modernizacji. Materializm historyczny. Teorie cykli historycznych. Ruchy społeczne jako podmiot zmian społecznych. Prognozowanie zmian społecznych; Zmiana społeczna jako postęp. Zmiana społeczna jako trauma. Czas historyczny i modalność tradycji historycznej. Jednostki czynnikiem zmiany społecznej. Idee czynnikiem zmiany społecznej. Rewolucje społeczne. Nacjonalizm jako proces i zjawisko. Nowoczesność i ponowoczesność. Społeczeństwo polskie w okresie II RP. Społeczeństwo polskie w okresie PRL. Transformacja systemowa w Polsce. Społeczeństwo III RP. Demokracja czy nowy autorytaryzm? Polska w długiej perspektywie historycznej

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe teorie wyjaśniające zmiany społeczne z uwagi na ich podłoże, przebieg i skutki; podstawowe procesy społeczne prowadzące do nowoczesności i społeczeństwa ponowoczesnego; ogólne zmiany społeczne w społeczeństwie polskim.

Umiejętności (potrafi): analizować współczesne teksty socjologiczne o różnym poziomie trudności oraz wyabstrahować z nich główne tezy; obserwować, diagnozować, analizować i oceniać zmiany społeczne z odniesieniami do teorii zmian społecznych; przygotować

wypowiedź ustną lub pracę pisemną w oparciu o literaturę przedmiotu; uczestniczyć w dyskusji z użyciem ugruntowanych w naukach społecznych i humanistycznych argumentów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie zmian społecznych oraz krytycznej oceny możliwości eksplanacyjnych teorii zmiany społecznej; dostrzegania zróżnicowania społecznego, kulturowego i światopoglądowego jako efektu zmian społecznych, politycznych i kulturowych; ustawicznego poszerzania wiedzy, umiejętności i kompetencji dotyczących zmian społeczeństw; zrozumiałej i merytorycznej autoprezentacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

10. Historia myśli socjologicznej i myśli społecznej 1

Cel kształcenia: ukazanie historycznego kontekstu powstawania teorii socjologicznych; zapoznanie z klasyczną myślą społeczną oraz klasycznymi teoriami socjologicznymi; przyswojenie podstawowych pojęć i kategorii; poznanie powiązań między myślą socjologiczną a filozofią. Zajęcia zachęcają do samodzielnej refleksji nad kluczowymi koncepcjami myśli społecznej.

Treści merytoryczne: przejawy socjologicznego myślenia w Grecji. Społeczność powszechna – stoicy. Społeczeństwo jako wspólnota wartości. Średniowieczny organicyzm. Filozofia społeczna oświecenia. Ideologie jako teorie społeczne; Problemy historii socjologii. Starożytna myśl społeczna (Platon, Arystoteles, sofisci). Myśl społeczna św. Augustyna. Myśl społeczna św. Tomasza. Myśl społeczna ery odrodzenia. Oświecenie francuskie, szkockie, niemieckie, polskie. Konserwatyzm, liberalizm, socjalizm, teoria społeczna Saint-Simona, nacjonalizm.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): historię myśli społecznej oraz podstawy i źródła klasycznych teorii socjologicznych.

Umiejętności (potrafi): sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu historii myśli społecznej i powiązanych z nią dyscyplin; czytać ze zrozumieniem literaturę naukową i samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych, przedstawiać główne tezy autorów tekstów z historii myśli społecznej o różnym poziomie trudności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zrozumiałego wyrażania się na płaszczyźnie werbalnej i niewerbalnej, świadomego uczestnictwa w komunikacji, dostosowania sposobu mówienia do audytorium i sytuacji społecznej, opanowania stresu związanego wystąpieniami publicznymi, zachowywania się w sposób profesjonalny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

11. Historia myśli socjologicznej i myśli społecznej 2

Cel kształcenia: zapoznanie z klasycznymi teoriami socjologicznymi; zachęcanie do interpretacji tekstów źródłowych reprezentatywnych dla głównych prądów intelektualnych istotnych z punktu widzenia rozwoju myśli społecznej i socjologicznej. Podczas zajęć prezentowany jest przegląd głównych koncepcji dotyczących wizji państwa, umowy społecznej i stanu natury, społeczeństwa obywatelskiego. Omawiane są główne kierunki myśli społecznej końca XIX i pierwszej połowy XX wieku. Przedmiot jest kontynuacją Historii myśli socjologicznej i myśli społecznej 1.

Treści merytoryczne: pozytywizm i początki socjologii. Psychologizm. Socjologizm. Socjologia rozumiejąca. Socjologia jako nauka o zmianie społecznej. Socjologia Georga Simmla. Funkcjonalizm. Problem kapitalizmu. A. Comte i narodziny socjologii jako samodzielnej nauki. System logiki J. S. Milla. Psychoanaliza Freuda a socjologia. Psychologizująca socjologia Pareta. Zasady metody socjologicznej E. Durkheima. System socjologii wg L. Gumplowicza. Rozumienie W. Diltheya. Socjologia rozumiejąca M. Webera. Zasady socjologii według H. Spencera. F. Tonnies: wspólnota i stowarzyszenie. Koncepcja formy społecznej G. Simmla. Zasady socjologii H. Spencera. Koncepcja współczynnika

humanistycznego F. Znanieckiego. Problemy kapitalizmu według M. Webera. Kapitalizm według K. Marksa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): historię myśli społecznej i socjologicznej oraz rozumie źródła i założenia klasycznych teorii socjologicznych.

Umiejętności (potrafi): sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu historii myśli społecznej i historii myśli socjologicznej oraz powiązanych z nią dyscyplin; czytać ze zrozumieniem literaturę naukową i samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych, przedstawiać główne tezy autorów tekstów z historii myśli społecznej, historii myśli socjologicznej, klasycznych teorii socjologicznych o różnym poziomie trudności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zrozumiałego wyrażania się na płaszczyźnie werbalnej i niewerbalnej, świadomego uczestnictwa w komunikacji, dostosowania sposobu mówienia do audytorium i sytuacji społecznej, opanowania stresu związanego wystąpieniami publicznymi, zachowywania się w sposób profesjonalny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

12. Metodologia nauk społecznych

Cel kształcenia: przedstawienie podstawowej wiedzy z zakresu metodologii nauk społecznych. Ukształtowanie kompetencji naukowych i etycznych do prowadzenia badań; zapoznanie z metodami interpretacji i analizy pozyskanych danych; uczestnictwo w dyskusji dotyczącej metodologii nauk społecznych.

Treści merytoryczne: metodologia jako nauka o metodach badań naukowych. Pojęcie nauki, metody naukowej, metody badawczej. Problem demarkacji między wiedzą potoczną a wiedzą naukową. Rozwój nauki. Nauki społeczne: perspektywa scjentystyczna i humanistyczna. Cechy absolutne i relatywne zjawisk społecznych. Język nauki. Typy twierdzeń naukowych, zależności przyczynowe, konstruowanie teorii naukowych. Paradygmaty i rewolucje w nauce. Empiryczne uzasadnianie twierdzeń w naukach społecznych: sądy spostrzeżeniowe a obserwacja rozumiejąca. Indukcjonizm vs dedukcjonizm. Wartościowanie w naukach społecznych. Etyka w badaniach socjologicznych. Praktyczne zastosowania socjologii; Działalność badawcza człowieka a nauka. Paradygmaty, teorie oraz związki między teorią a badaniami. Plan badań. Konceptualizacja, operacjonalizacja i pomiar. Etyka i polityka badań społecznych. Zastosowania badań społecznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne współczesne orientacje metodologiczne i etyczne uwarunkowania prowadzenia badań społecznych.

Umiejętności (potrafi): obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać zjawiska społeczne z wykorzystaniem wiedzy socjologicznej oraz proponować rozwiązania problemów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania zawodu zgodnie z poszanowaniem zasad etyki zawodowej oraz projektowania, inicjowania i uczestniczenia w badaniach społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

13. Dynamika zmian współczesnego społeczeństwa polskiego

Cel kształcenia: ukształtowanie umiejętności i kompetencji w zakresie rozumienia i interpretacji podstawowych zmian zachodzących w społeczeństwie polskim. Zapoznanie z podłożem współczesnych zmian społecznych i próba przewidywania przyszłych zmian.

Treści merytoryczne: przemiany populacyjne. Społeczeństwo polskie po II wojnie światowej; Różnicowanie etniczne i narodowe Polski w perspektywie historycznej wraz z problematyką mniejszości narodowych etnicznych i migracji. Przemiany społeczeństwa polskiego w zakresie edukacji i oświaty. Przemiany w zakresie religijności na ziemiach polskich. Przemiany struktury społecznej społeczeństwa polskiego. Kwestia klasy średniej, ludowej, wyższej podklasy. Przemiany życia rodzinnego w społeczeństwie polskim. Przemiany obyczajowości.

Budowa społeczeństwa obywatelskiego. Przemiany w sferze publicznej. Przemiany miasta jako formy osadniczej. Przemiany wsi jako formy osadniczej. Przemiany pamięci zbiorowej. Przemiany w zakresie zdrowotności.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procesy tworzenia się nowoczesnego społeczeństwa polskiego; podstawowe zmiany społeczeństwa polskiego w zakresie grup pierwotnych i wtórnych, struktury społecznej, kultury i instytucji; podstawowe konflikty w społeczeństwie polskim; przemiany strukturalne, systemowe i instytucjonalne w społeczeństwie polskim, mikro-, mezo- i makrospołeczne procesy w społeczeństwie polskim.

Umiejętności (potrafi): analizować współczesne teksty socjologiczne o różnym poziomie trudności oraz wyabstrahować z nich wiodące tezy; obserwować, diagnozować, analizować i oceniać zjawiska społeczne w społeczeństwie polskim oraz proponować rozwiązania problemów społecznych; rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne w społeczeństwie polskim odnosząc się do wiedzy z socjologii, demografii i historii; uczestniczyć w dyskusji z użyciem ugruntowanych w naukach społecznych i humanistycznych argumentów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny własnej wiedzy dotyczącej współczesnego społeczeństwa oraz krytycznej oceny odbieranych treści dotyczących społeczeństwa polskiego; dostrzegania zróżnicowania społecznego, kulturowego i światopoglądowego jako efektu zmian społecznych, politycznych i kulturowych; ustawicznego poszerzania wiedzy, umiejętności i kompetencji w odniesieniu do współczesnego społeczeństwa polskiego; zrozumiałej i merytorycznej autoprezentacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

14. Systemy, struktury i procesy społeczne 1

Cel kształcenia: analiza różnych wymiarów strukturalnego zróżnicowania społeczeństwa poprzez przedstawienie struktur, systemów i procesów społecznych w różnych ujęciach współczesnej socjologii, a także omówienie ich wzajemnych powiązań oraz funkcji w odniesieniu do społeczeństwa jako całości.

Treści merytoryczne: pojęcie społeczeństwa i systemu społecznego. Struktura społeczna – definicje i ujęcia. Formowanie się i funkcjonowanie struktur społecznych. Makrostruktury, mezostruktury i mikrostruktury społeczne. Paradygmat analizy funkcjonalno-strukturalnej systemu społecznego – ujęcie T. Parsonsa, R. K. Mertona. Funkcjonalizm w koncepcji N. Luhmanna. Zróżnicowania, podziały, nierówności społeczne i ich historyczne uwarunkowania. Interpretacja tekstów poruszających problematykę systemów, struktur i procesów społecznych w ujęciu różnych orientacji socjologicznych, a także, na ich podstawie, analiza różnych wymiarów strukturalnego zróżnicowania społeczeństwa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne wymiary strukturalnego zróżnicowania społeczeństwa, wzajemne powiązania między nimi, a także różne ujęcia teoretyczne dotyczące analizowanych zjawisk społecznych.

Umiejętności (potrafi): świadomie wybrać perspektywę teoretyczną oraz zastosować ją do analizowania złożonych systemów oraz powiązań między wewnętrznymi elementami tych systemów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zrozumienia odmiennych punktów widzenia, poglądów i postaw.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

15. Systemy, struktury i procesy społeczne 2

Cel kształcenia: analiza różnych wymiarów strukturalnego zróżnicowania społeczeństwa poprzez przedstawienie struktur, systemów i procesów społecznych w różnych ujęciach współczesnej socjologii, a także omówienie ich wzajemnych powiązań oraz funkcji

w odniesieniu do społeczeństwa jako całości. Przedmiot jest kontynuacją Systemów, struktur i procesów społecznych 1.

Treści merytoryczne: pojęcie społeczeństwa i systemu społecznego. Struktura społeczna – definicje i ujęcia. Formowanie się i funkcjonowanie struktur społecznych. Makrostruktury, mezostruktury i mikrostruktury społeczne. Paradygmat analizy funkcjonalno-strukturalnej systemu społecznego – ujęcie T. Parsonsa, R. K. Mertona. Funkcjonalizm w koncepcji N. Luhmanna. Zróżnicowania, podziały, nierówności społeczne i ich historyczne uwarunkowania. Interpretacja tekstów poruszających problematykę systemów, struktur i procesów społecznych w ujęciu różnych orientacji socjologicznych, a także, na ich podstawie, analiza różnych wymiarów strukturalnego zróżnicowania społeczeństwa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne wymiary strukturalnego zróżnicowania społeczeństwa, wzajemne powiązania między nimi, a także różne ujęcia teoretyczne dotyczące analizowanych zjawisk społecznych

Umiejętności (potrafi): świadomie wybrać perspektywę teoretyczną oraz zastosować ją do analizowania złożonych systemów oraz powiązań między wewnętrznymi elementami tych systemów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zrozumienia odmiennych punktów widzenia, poglądów i postaw.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

1. Demografia społeczna

Cel kształcenia: omówienie najważniejszych zagadnień z obszaru demografii społecznej; zapoznanie z uwarunkowaniami i konsekwencjami procesów ludnościowych w Polsce i na świecie. Zakres tematyczny dotyczy kluczowych pojęć i zagadnień współczesnej demografii społecznej. Omówione zostaną źródła i metody analiz danych demograficznych.

Treści merytoryczne: demografia – podstawowe cele, zakres i zadania oraz kategorie i pojęcia definicyjne. Metody analiz demograficznych. Źródła informacji statystycznej o ludności w kontekście badań procesów demograficznych. Zróżnicowanie społeczne i terytorialne procesów demograficznych Zmiany struktur demograficznych i społecznych w Polsce i na świecie. Uwarunkowania procesu demograficznego starzenia się ludności – stan obecny i prognozy. Struktury demograficzne ludności w Polsce – analiza kluczowych wskaźników demograficznych – struktura ludności według: płci, wieku, struktury rodzin, stanu cywilnego, wykształcenia, aktywności zawodowej, ruchu naturalnego ludności, małżeństwa i rozwody, płodność i dzietność, umieralność ogółem, umieralność niemowląt, trwanie życia, wskaźniki urbanizacji. Konsekwencje społeczne i gospodarcze zmian ludnościowych (wybrane aspekty). Prognozy demograficzne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): charakter demografii społecznej jako nauki; miejsce demografii społecznej w systemie nauk oraz jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi.

Umiejętności (potrafi): obserwować, diagnozować, analizować i oceniać problemy i zjawiska demograficzne z wykorzystaniem wiedzy o demografii społecznej oraz proponować rozwiązania tych problemów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): docenienia znaczenia wiedzy z zakresu demografii społecznej służącej do realizacji zadań związanych z pracą zawodową lub działalnością społeczną.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

2. Statystyka 1

Cel kształcenia: podstawowe zagadnienia statystyki, które przydatne są w badaniach społecznych. Poruszane są zagadnienia teoretyczne mające charakter wprowadzenia do przedmiotu.

Treści merytoryczne: statystyka a kwestie związane z metodologią, metodami i technikami badań społecznych, analizy rozkładu jednej zmiennej (zmienna, wskaźnik, indeks, poziomy pomiaru zmiennej) oraz analizy miar zmiennej (miary tendencji centralnej i miary dyspersji). Zapoznanie ze sposobami budowy tabel kontyngencji oraz badania związku między dwoma zmiennymi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe metody statystyki opisowej oraz zasady analizy ilościowej, zarówno danych pierwotnych, jak i zastanych.

Umiejętności (potrafi): planować proces badawczy, stawiać pytania badawcze i hipotezy, analizować i interpretować dane ilościowe, wykonywać podstawowe analizy statystyczne posługując się narzędziami informatycznymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzania wiedzy i umiejętności z zakresu statystyki w zależności od określonych wyzwań badawczych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Statystyka 2

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi metodami statystycznymi, które są przydatne przy ilościowej analizie danych zebranych w trakcie badań społecznych. Rozwijanie umiejętności zgromadzenia odpowiednich dla danego problemu badawczego danych, przedstawiania hipotez badawczych oraz analizowania zebranych danych wywołanych lub zastanych.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia statystyki, które przydatne są w badaniach społecznych. W ramach przedmiotu (będącego kontynuacją Statystyki 1) wprowadzone zostają zagadnienia statystyki indukcyjnej. Oprócz teoretycznego wprowadzenia obejmującego podstawowe zagadnienia prawdopodobieństwa i rozkładu normalnego, zapoznanie z testami statystycznej istotności dla jednej próby, dwóch prób (zależnych i niezależnych) oraz jednoczynnikową analizą wariancji, a także testem chi-kwadrat.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe metody statystyki indukcyjnej oraz zasady analizy ilościowej, zarówno danych pierwotnych, jak i zastanych.

Umiejętności (potrafi): planować proces badawczy, stawiać pytania badawcze i hipotezy, analizować i interpretować dane ilościowe, wykonywać podstawowe analizy statystyczne posługując się narzędziami informatycznymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzania wiedzy i umiejętności z zakresu statystyki w zależności od określonych wyzwań badawczych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Polityka społeczna

Cel kształcenia: nabycie umiejętności rozpoznawania i analizowania aktualnych problemów społecznych oraz identyfikowania szans, barier i sposobów ich rozwiązywania.

Treści merytoryczne: skutki zmian zachodzących w gospodarce i społeczeństwie oraz stosowanych rozwiązań rządowych, samorządowych i pozarządowych. Głównie omówione zostaną: podmioty polityki społecznej, demograficzne uwarunkowania polityki społecznej, potrzeby społeczne i ich diagnozowanie, bezrobocie jako kwestia społeczna, polityka społeczna w UE. Analiza i interpretacja tekstów źródłowych oraz podstawowych aktów prawnych tj. ustawy o pomocy społecznej i ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w odniesieniu do konkretnych problemów społecznych. Ponadto, omawiane są działania jednostek instytucji działających w obrębie polityki społecznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakres zainteresowań polityki społecznej i jej zadań wynikających ze zmian zachodzących w gospodarce i społeczeństwie; instytucje działające w obszarze polityki społecznej; społeczne konsekwencje decyzji politycznych, zmian demograficznych i prawnych; kluczowe pojęcia i wskazać propozycje rozwiązań wybranych problemów społecznych; specyfikę ekonomii społecznej i społecznej odpowiedzialności biznesu.

Umiejętności (potrafi): analizować kluczowe kwestie społeczne oraz interpretować wzajemne uwarunkowania pomiędzy sferą gospodarczą a społeczną; wskazać uwarunkowania poszczególnych problemów społecznych, a także kierunki ich rozwiązywania podejmowane przez instytucje publiczne i niepubliczne; powiązać informacje i odszukiwać stosowne dokumenty prawne i strategiczne, a wypracowany materiał przedstawić.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego dokonania analizy tekstów naukowych z dziedziny polityki społecznej; nawiązania kontaktu z różnymi instytucjami w sprawach dotyczących pomocy społecznej i wolontariatu; zdefiniowania problemu i wskazania jego rozwiązania.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

5. Metody badań społecznych 1

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami z zakresu metodologii badań społecznych i przekazanie wiedzy z ilościowych metod i technik badań socjologicznych.

Treści merytoryczne: plan badań, cele badań, wymiar czasowy badań. Proces planowania projektu badawczego (pojęcia: problem badawczy, hipoteza, zmienne, jednostki analizy, wskaźniki, konceptualizacja, operacjonalizacja, techniki pomiaru). Logika budowy indeksów i skal (skala dystansu społecznego Bogardusa, Skala Likerta, Skala Guttmana, Skala Thurstone'a). Losowe i nielosowe sposoby doboru próby do badań. Badania sondażowe – cechy badań sondażowych, rodzaje badań sondażowych, narzędzia badawcze, praca ankietera, przykłady najważniejszych sondaży w Polsce i w Unii Europejskiej. Kwestionariusz ankiety i jego struktura, rodzaje pytań kwestionariuszowych. Klasyfikacja wad pytań kwestionariuszowych. Dyferencjał semantyczny i macierze pojęć, inwentarze i listy wyboru, rangowanie, dzienniki, socjometria. Postawy – definicja postawy, problemy pomiaru, formułowanie stwierdzeń o postawach, skalowanie postaw. Metody projekcyjne w badaniu postaw – rodzaje, podejścia w stosowaniu metod projekcyjnych; metoda obrazkowa, historyjki, metody zabawowe, itp.; Przetwarzanie danych – proces i zasady kodowania. Badania ewaluacyjne – tematy badań ewaluacyjnych, problematyka badawcza, zagadnienia związane z pomiarem, typy schematów badań ewaluacyjnych. Etyka w badaniach społecznych. Określenie przedmiotu i formułowanie problematyki badawczej. Selekcja zmiennych i stawianie hipotez badawczych. Dobór wskaźników do zmiennych. Rodzaje prób i praktyczne sposoby ich doboru. Zapoznanie się z ilościowymi metodami i technikami badawczymi. Budowa kwestionariusza ankiety. Techniki projekcyjne. Metoda socjometryczna. Dyferencjał semantyczny. Badanie stereotypów. Wykorzystanie programu SPSS przy doborze próby i do obliczeń wyników badań społecznych. Udział w badaniach ankietowych. Budowa klucza kodowego. Kodowanie ankiety. Analiza danych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody, techniki i narzędzia badawcze stosowane w socjologii i ich sposoby wykorzystywania podczas badań społecznych; etyczne uwarunkowania prowadzenia badań społecznych.

Umiejętności (potrafi): planować proces badawczy: konceptualizować pojęcia i zmienne, formułować pytania i hipotezy badawcze, dobierać metody i techniki badawcze, konstruować narzędzia badawcze, zbierać dane empiryczne, analizować i interpretować dane, opracowywać i prezentować wyniki pozwalające na rozwiązywanie problemów badawczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): projektowania, inicjowania bądź uczestniczenia w badaniach społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

6. Metody badań społecznych 2

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami z zakresu metodologii badań społecznych i przekazywanie wiedzy z jakościowych metod i technik badań socjologicznych.

Treści merytoryczne: metody ilościowe i jakościowe. Wady i zalety badań jakościowych. Badania eksploracyjne. Badania inspekcyjne. Dane uzyskiwane w badaniach jakościowych. Paradygmaty badań jakościowych. Etapy procesu badawczego. Konceptualizacja. Operacjonalizacja. Rodzaje obserwacji socjologicznej. Obserwacja ukryta. Teoria ugruntowana. Badania dedukcyjne. Badania indukcyjne. Etnografia socjologiczna. Triangulacja danych. Rodzaje wywiadów. Sposób dobierania próby w badaniach jakościowych. Nasycenie teoretyczne. Rodzaje pytań stosowanych w prowadzeniu wywiadów. Wywiad socjologiczny a wywiad dziennikarski. Transkrypcja danych. Wywiad pogłębiony. Założenia metody biograficznej. Sposób i cel badania trajektorii losów ludzkich. Założenia studium przypadku. Badanie fokusowe. Analiza danych zastanych. Mieszane metody badań społecznych. Analiza danych jakościowych. Badania niereaktywne. Empiryczny i indukcyjny charakter nauk społecznych. Struktura procesu badawczego w naukach społecznych. Operacjonalizacja problemu badawczego. Pytania i hipotezy. Pojęcie metody, techniki i narzędzia badawczego. Badania jakościowe a ilościowe – porównanie i specyfika metod badawczych w naukach społecznych: paradygmaty, strategie badawcze (m.in. teoria ugruntowana i triangulacja). Rzetelność i trafność jako mierniki prawidłowości prowadzenia badań społecznych. Probabilistyczny i nieprobabilistyczny dobór próby badawczej. Obserwacja kontrolowana – eksperyment w naukach społecznych. Zogniskowane wywiady grupowe (fokus). Badania terenowe: obserwacja niekontrolowana. Analiza konwersacji i wywiady jakościowe. Techniki wizualne w socjologii. Znaczenie fotografii i jej ewolucja (analogowa – cyfrowa – smartfonowa). Praktyczne zastosowanie technik wizualnych. Badania monograficzne – studium przypadku (*case study*). Badania etnograficzne w Internecie. Analiza danych zastanych i badania oparte na dokumentach. Metoda biograficzna. Praktyczne zastosowanie metody biograficznej. Rejestrowanie i opracowanie danych jakościowych. Analiza treści. Ewaluacja. Etyka w badaniach społecznych. Ochrona danych osobowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody, techniki i narzędzia badawcze stosowane w socjologii i ich wykorzystywanie podczas badań społecznych; etyczne uwarunkowania prowadzenia badań społecznych.

Umiejętności (potrafi): planować proces badawczy: konceptualizować pojęcia i zmienne, formułować pytania i hipotezy badawcze, dobierać metody i techniki badawcze, konstruować narzędzia badawcze, zbierać dane empiryczne, analizować i interpretować dane, opracowywać i prezentować wyniki pozwalające na rozwiązywanie problemów badawczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): projektowania, inicjowania bądź uczestniczenia w badaniach społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

7. Socjologia kultury

Cel kształcenia: nabycie podstawowej wiedzy o związkach społeczeństwa i kultury oraz przedstawienie szerokiej perspektywy zjawisk kulturowych, zwłaszcza w kontekście wyzwań współczesności i wpływu mediów masowych.

Treści merytoryczne: socjologiczne rozumienie kultury. Typy kultury symbolicznej. Kultura jako komunikacja. Uczestnictwo w kulturze. Instytucje kultury. Problem oceny i porównywania kultur. Kultura a kontrkultury. Subkultury młodzieżowe w Polsce. Globalizacja kultury. Amerykanizacja kultury. Pozycja kultury kolonizującej, peryferyjność kultury kolonizowanej.

Kultura popularna. Społeczeństwo spektaklu? Moda i kultura indywidualizmu. Kicz jako zjawisko kulturowe. Socjologia sztuki a estetyka. Pojęcie kultury. Socjologiczne pojmowanie kultury. Procesy nabywania kultury. Meandry enkulturacji – wybór czy przymus? (wokół teorii przemocy symbolicznej P. Bourdieu) Współczesne oblicza kultury: kultura masowa i kultura popularna. Amerykanizacja kultury popularnej. Skutki i patologie kultury popularnej: konsumpcjonizm jako współczesny styl życia. Życie na pokaz i klasa próżniacza wg T. Veblena. Konteksty kultury popularnej: kicz, folklorizm, estetyka kampu, symulakry wg J. Baudrillarda. Poszukiwania genezy postmodernizmu: czy kultura współczesna czerpie z dziedzictwa estetyki średniowiecza? Uczestnictwo w kulturze i kształtowanie kultury (polityka kulturalna). Przeszłość – teraźniejszość – przyszłość mediów publicznych w Polsce. Miejsce kultury w działalności misyjnej. Przemiany kultury narodowej Polaków: od mitu sarmackości do stadionowych patriotów. Religia i współczesne formy duchowości. Religijność społeczeństwa polskiego. Zróżnicowanie społeczne a zróżnicowanie kulturowe. Specyfika podkultury więziennej. Monizm kulturowy czy zróżnicowanie kulturowe? Relacje między kulturą własną a kulturą obcą z perspektywy bezpieczeństwa kulturowego i teorii wielokulturowości w kontekście problemów globalnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): socjologiczne sposoby definiowania kultury i społeczeństwa oraz metody analizy kultury współczesnej właściwe interpretacji socjologicznej; koncepcje i teorie na temat kulturowego wymiaru życia społecznego i jego elementów składowych oraz roli kultury w społeczeństwie.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne w powiązaniu z oceną wpływu kultury na życie społeczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania zróżnicowania społecznego i kulturowego oraz rozpoznawania i analizowania różnych punktów widzenia, postaw i opinii.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

8. Socjologia konfliktów społecznych

Cel kształcenia: ukształtowanie umiejętności i kompetencji w zakresie identyfikacji, analizy i rozwiązywania różnych typów konfliktów społecznych. Zapoznanie z teoriami dotyczącymi konfliktów społecznych. Kształtowanie umiejętności rozpoznawania konstruktywnych i destruktywnych aspektów konfliktów społecznych. Kształtowanie kompetencji zarządzania konfliktami społecznymi.

Treści merytoryczne: powstanie teorii konfliktu. Klasycy teorii konfliktu: K. Marks, M. Weber, G. Simmel. Podobieństwa i różnice między teoriami. Teoria dialektyczna Ralfa Dahrendorfa: geneza teorii, główne założenia, twierdzenia. Funkcjonalna teoria konfliktu Lewisa Alfreda Cosera: geneza teorii, główne założenia, twierdzenia. Syntetyczna teoria konfliktu Jonathana Turnera: geneza teorii, główne założenia, twierdzenia. Teorie neoweberowskie. Podejście analityczne Randalla Collinsa: geneza teorii, główne założenia, twierdzenia. Teorie nierówności i stratyfikacji związanych z płcią: przedstawiciele, główne założenia, twierdzenia. Teorie konfliktu w socjologii historyczno-porównawczej: przedstawiciele, główne założenia, twierdzenia. Konflikt etniczny i narodowy. Przykłady konfliktów etnicznych i narodowych na przykładzie konfliktów w byłej Jugosławii, Rwandzie, Polsce. Konflikt religijny. Przykłady konfliktów o podłożu religijnym na Bliskim Wschodzie, w Europie Środkowej i Wschodniej. Konflikt polityczny w Polsce. Główni aktorzy, przebieg konfliktu, możliwe scenariusze. Konflikty pamięci. Przykłady konfliktów o pamięć na przykładzie polskich sporów o drugą wojnę światową i o PRL. Konflikty międzynarodowe. Konflikty dyplomatyczne i zbrojne. Wojny tradycyjne i hybrydowe. Konflikt w wymiarze lokalnym. Przykłady konfliktów typu NIMBY. Sposoby rozwiązywania konfliktów lokalnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przyczyny, przebieg i skutki procesów integracji i dezintegracji społecznej; podstawowe typy konfliktów występujące w społecznościach lokalnych, społeczeństwach, państwach, między państwami i w wymiarze globalnym.

Umiejętności (potrafi): analizować teksty socjologiczne o różnym poziomie trudności oraz wyabstrahować z nich główne tezy; przygotować wypowiedź ustną lub pracę pisemną w oparciu o literaturę przedmiotu; przedstawić wybrany konflikt wykorzystując zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne; dbać o poprawność językową, kulturę i etykę wypowiedzi w pracy pisemnej i wypowiedzi ustnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania znaczenia wiedzy o konfliktach społecznych w pracy zawodowej i działalności społecznej; dostrzegania zróżnicowania kulturowego, społecznego i światopoglądowego, mogącego prowadzić do różnych konfliktów; ustawicznego kształcenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji interpersonalnych; rozumiać i merytorycznej autoprezentacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

9. Socjologia organizacji

Cel kształcenia: zapoznanie z głównymi nurtami współczesnej teorii z zakresu socjologii organizacji. Wprowadzenie metafor organizacji ma na celu zobrazowanie wielorakich ujęć różnych problemów organizacji i wyrobienie umiejętności twórczego podejścia do omawianych problemów. Praktyczne wykorzystanie stosowania metod i technik badań socjologicznych w praktyce organizacyjnej. Zdobycie wiedzy z zakresu etyki organizacji.

Treści merytoryczne: źródła teoretyczne oraz specyfikę poznawczą i empiryczną socjologii organizacji. Różne aspekty organizacji z zastosowaniem języka wybranych metafor G. Morgana. Problemy i procesy organizacyjne. Źródła władzy w organizacji oraz style zarządzania. System społeczny organizacji, jej kultura i komunikacja. Problematyka konfliktu i kryzysu wraz z jego skutkami dla funkcjonowania organizacji. Etyka działania w sferze organizacyjnej. Zastosowanie socjotechniki wywiadu w pracy kierowniczej wraz z praktycznym przygotowaniem i przeprowadzeniem wywiadu bezpośredniego, skategoryzowanego z ekspertem w wybranej organizacji i przedstawienie wyników badania na ćwiczeniach. Analiza procesu komunikacji, jego struktury, czynników wpływających na jego skuteczność, a także zalet i wad nowoczesnych technik komunikowania. Analiza procesu podejmowania decyzji przy wykorzystaniu różnych struktur organizacyjnych i stylów kierowania w recepcji pracowników (członków) i menedżerów (liderów) w różnych organizacjach. Poznanie zasad prowadzenia diagnozy kultury organizacyjnej z wykorzystaniem odpowiednich metod i technik badań socjologicznych. Analiza poszczególnych ról menedżera w procesie kierowania zespołami ludzi i w procesach przeprowadzania zmian z uwzględnieniem etyki i etykiety zachowań organizacyjnych, rozwiązywanie problemów i konfliktów, budowanie efektywnych zespołów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę subdyscypliny, jaką jest socjologia organizacji, jej genezę, funkcje i metodologię; główne problemy badawcze i reprezentujących subdyscyplinę teoretyków; główne nurty teoretyczne reprezentowane w omawianej subdyscyplinie oraz społeczno-ekonomiczne znaczenie różnych organizacji z perspektywy zarówno członków jak i managementu w skali krajowej i globalnej; główne procesy organizacyjne.

Umiejętności (potrafi): powiązać wiedzę teoretyczną dotyczącą funkcjonowania różnych organizacji i rozwiązywać problemy związane z podstawowymi procesami organizacyjnymi w obszarze organizowania procesów pracy, komunikacji, władzy; projektować odpowiednie struktury organizacyjne dla danego typu organizacji; stosować różne podejścia do konfliktu i ocenić, a także zdiagnozować podstawowe przejawy kultury organizacyjnej; ocenić

przydatność wiedzy z zakresu metod i technik badawczych socjologii, wykorzystując różne możliwości socjotechnik.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się fachowymi terminami stosowanymi w praktyce organizacyjnej; dyskusji z zachowaniem krytycyzmu w stosunku do obiegowych poglądów na temat praktyki organizacyjnej; powiązania teorii w zakresie podstawowych problemów organizacyjnych z praktyką w konkretnych organizacjach dzięki konsultacjom z praktykami-ekspertami; poszukiwania w różnych miejscach rozwiązań bardziej złożonych problemów, dotyczących systemu społecznego – organizacji; zastosowania właściwych narzędzi, technik i metod socjologicznych przydatnych w procesie zarówno samodzielnej partycypacji, jak i podstaw kierowania i decydowania w roli menadżera w organizacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

10. Zarządzanie projektem

Cel kształcenia: Zapoznanie z metodologią tworzenia projektów, podstawowymi elementami projektu, matrycą logiczną projektu oraz sposobami zdobywania funduszy na realizację projektów. Zarządzanie projektami, budowa zespołów projektowych, planowanie poszczególnych etapów realizacji projektu (wykres Gantta), określanie celów, ryzyk i wskaźników projektu (ewaluacja).

Treści merytoryczne: istota projektu i myślenia projektowego. Od pomysłu do wniosku projektowego. Fazy zarządzania cyklem projektu. Etapy przygotowania i realizacji projektu. Podstawowe elementy projektu, matryca logiczna projektu. Zespołowe opracowanie projektu – ćwiczenia. Źródła finansowania projektów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): strategię zarządzania projektem.

Umiejętności (potrafi): diagnozować, analizować zjawiska społeczne z wykorzystaniem wiedzy socjologicznej oraz proponować rozwiązania problemów społecznych tworząc i realizując projekty; pracować w zespole projektowym, pełniąc w nim różne role; podejmować zadania, współpracować z innymi osobami i instytucjami przy realizacji projektów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązywania współpracy z ekspertami, budowania zespołów służących przygotowaniu i realizacji określonych projektów oraz działania w grupie projektowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

11. Współczesne teorie socjologiczne 1

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi, współczesnymi teoriami socjologicznymi. Ukształtowanie umiejętności i kompetencji związanych z operowaniem pojęciami socjologicznymi i formułowania twierdzeń teoretycznych.

Treści merytoryczne: teoria socjologiczna w XXI wieku. Teoria zachowania G. Homansa. Teoria wymiany P. Blau. Teorie racjonalnego wyboru. Socjobiologia i psychologia ewolucyjna. Strukturalizm lingwistyczny. Interakcjonizm symboliczny (G. H. Mead, H. Blumer). Teoria dramaturgiczna E. Goffmana. Funkcjonalizm (T. Parsons, R. Merton). Teoria systemów (N. Luhmann). Neoinstytucjonalizm.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne paradygmaty badań we współczesnych teoriach socjologicznych.

Umiejętności (potrafi): analizować współczesne teksty socjologiczne o różnym poziomie trudności oraz wyabstrahować z nich wiodące tezy; przygotować wypowiedź ustną lub pracę pisemną w oparciu o literaturę przedmiotu; brać udział w merytorycznej dyskusji z wykorzystaniem argumentacji z zakresu nauk społecznych i humanistycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy w zakresie teorii socjologicznych oraz krytycznego odbioru treści publikowanych w ramach dyscypliny;

dostrzegania zróżnicowania punktów widzenia, postaw i opinii we współczesnej myśli socjologicznej; zrozumiałej i merytorycznej autoprezentacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

12. Współczesne teorie socjologiczne 2

Cel kształcenia: wyposażenie w podstawowy zasób wiedzy z zakresu współczesnych teorii socjologicznych, w szczególności o założeniach ontologicznych i epistemologicznych poszczególnych podejść teoretycznych, ich założeniach metodologicznych, powiązań z innymi, np. klasycznymi teoriami socjologicznymi. Wyposażenie w dobrą znajomość aparatury pojęciowej poszczególnych teorii, ich wykorzystania w badaniach empirycznych oraz przy opisie otaczającej rzeczywistości. Znajomość przedstawianych teorii powinna umożliwić lepsze orientowanie się w zawiłościach świata społecznego. Przedmiot stanowi kontynuację Współczesnych teorii socjologicznych 1.

Treści merytoryczne: teorie władzy (M. Foucault, S. Lucas). Teoria strukturalistycznego konstruktywizmu (P. Bourdieu). Teoria strukturacji (A. Giddens). Teoria modernizacji. Teoria systemu światowego (I. Wallerstein). Neomarksizm i postmarksizm. Socjologia fenomenologiczna (A. Schütz, H. Garfinkel). Teoria działania komunikacyjnego (J. Habermas). Hermeneutyka i teoria dyskursu. Socjologia historyczna. Teorie tożsamości. Teorie różnicy. Feminizm w socjologii. Teorie nierówności i stratyfikacji związanych z płcią. Postmodernizm w socjologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne paradygmaty badań we współczesnych teoriach socjologicznych.

Umiejętności (potrafi): analizować współczesne teksty socjologiczne o różnym poziomie trudności oraz wyabstrahować z nich wiodące tezy; przygotować wypowiedź ustną lub pracę pisemną w oparciu o literaturę przedmiotu; brać udział w merytorycznej dyskusji z wykorzystaniem argumentacji z zakresu nauk społecznych i humanistycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy w zakresie teorii socjologicznych oraz krytycznego odbioru treści publikowanych w ramach dyscypliny; dostrzegania zróżnicowania punktów widzenia, postaw i opinii we współczesnej myśli socjologicznej; zrozumiałej i merytorycznej autoprezentacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

13. Pakiet obliczeniowy SPSS

Cel kształcenia: zapoznanie ze środowiskiem programu komputerowego do analizy danych ilościowych (SPSS) oraz z jego podstawowymi funkcjami użytecznymi przy analizie i interpretacji danych. W efekcie, nabycie umiejętności do przygotowania i realizacji prostych badań socjologicznych o charakterze ilościowym.

Treści merytoryczne: zapoznanie ze środowiskiem programu SPSS. Tworzenie baz danych i zarządzanie zbiorami danych w SPSS. Przekształcanie zmiennych. Określanie skal pomiaru zmiennych. Analiza jednej zmiennej rozkładu częstości, miary tendencji centralnej i miary dyspersji. Graficzne prezentacje rozkładu jednej zmiennej. Konstruowanie i interpretacja tablic kontyngencji. Miary sił związków w tablicach kontyngencji. Istota i rodzaje testów statystycznej istotności.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady posługiwania się programem do analizy ilościowej danych społecznych (np. SPSS).

Umiejętności (potrafi): przeprowadzać analizę z zakresu statystyki opisowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzania swojej wiedzy i umiejętności w zakresie przeprowadzania analiz danych społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

14. Podstawy marketingu i badań rynkowych

Cel kształcenia: zapoznanie z teoretycznymi koncepcjami z zakresu marketingu, metodami analiz rynkowych, rodzajami badań marketingowych, rolą marketingu w funkcjonowaniu przedsiębiorstwa oraz wprowadzaniem nowego produktu na rynek.

Treści merytoryczne: geneza, istota i znaczenie marketingu. Metody analiz rynkowych. Rodzaje i metody badań marketingowych oraz narzędzi badawczych. Rola i miejsce marketingu w funkcjonowaniu przedsiębiorstwa. Prognozowanie i organizowanie procesów marketingowych. Wybór celów marketingowych. Marketingowe zarządzanie przedsiębiorstwem. Etapy i procedury zarządzania marketingowego. Strategie marketingowe. Marketing w nowej gospodarce. Współczesne koncepcje marketingu. Otoczenie marketingowe. Rynek i zachowania konsumenta. Segmentacja rynku. Marketing – mix. Planowanie, wybór i klasyfikacja metod badań. Badania marketingowe w Polsce. Wprowadzenie nowego produktu na rynek.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): strategię projektowania i realizacji projektów badawczych związanych z marketingowym badaniem rynku.

Umiejętności (potrafi): obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać zjawiska rynku z wykorzystaniem wiedzy socjologicznej oraz proponować marketingowe rozwiązania problemów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązywania współpracy z ekspertami, budowania zespołów służących realizacji określonych projektów marketingowego badania rynku, działania w grupie.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

15. Public Relations

Cel kształcenia: zapoznanie z głównymi zagadnieniami związanymi z Public Relations, czynnikami rozwoju PR oraz funkcjami, jakie pełni w komunikacji.

Treści merytoryczne: podstawowe definicje PR. Historia powstania PR. Ivy Lee jako twórca PR. Socjotechnika a PR. Uwarunkowania etyczne PR. PR a kreowanie wizerunku. „Czarny” PR. Definiowanie public relations. Ewolucja PR. Wielokulturowe społeczności a PR. Zarządzanie kryzysami. Opinia publiczna. PR a Internet. Komunikacja w PR. Zarządzanie reputacją a PR. Lobbying a PR.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane fakty związane z powstaniem PR; podstawowe pojęcia stosowane w Public Relations; kluczowe zjawiska związane z zastosowaniem nowoczesnych narzędzi PR oraz procesy wytwarzania i utrzymania ładu społecznego; powstawanie i rozwiązywanie konfliktów społecznych z wykorzystaniem nowoczesnych narzędzi PR; reguły i wagę komunikacji społecznej w działalności związanej z PR.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać posiadaną wiedzę z zakresu PR w obszarze budowania strategii PR; posługiwać się podstawową terminologią z zakresy Public Relations i powiązanych z nią dyscyplin; czytać ze zrozumieniem literaturę naukową i samodzielnie wyciągać wnioski.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny posiadanej wiedzy, docenienia znaczenia wiedzy z zakresu nowocześnie pojmowanego PR służącej do realizacji zadań związanych z pracą zawodową.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

16. Design Thinking

Cel kształcenia: zapoznanie z metodyką pracy myślenia projektowego (*design thinking*), projektowania innowacyjnych rozwiązań, warsztaty praktycznego wykorzystania metodyki *design thinking* w projektowaniu rozwiązań problemów społecznych. Przygotowanie do pracy zespołowej.

Treści merytoryczne: realizacja procesu projektowego na podstawie konkretnego problemu społecznego. Realizacja kolejnych etapów procesu: empatyzacja, definiowanie, ideacja, prototypowanie, testowanie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady wpływu innowacji społecznych na wytwarzanie ładu społecznego i dynamikę zmian społecznych oraz rozwiązywanie określonych problemów społecznych.

Umiejętności (potrafi): obserwować, diagnozować, analizować i oceniać zjawiska społeczne z wykorzystaniem wiedzy socjologicznej oraz proponować rozwiązania problemów z wykorzystaniem metod *design thinking*.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzania swojej wiedzy i umiejętności w zakresie projektowania innowacyjnych rozwiązań problemów społecznych; działania w grupie, budowania zespołów służących realizacji określonych celów, nawiązywania współpracy z ekspertami.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

17. Trening umiejętności interpersonalnych

Cel kształcenia: nabycie umiejętności rozpoznawania i analizowania zagadnień komunikacji interpersonalnej oraz identyfikowania szans, problemów i sposobów ich rozwiązywania w życiu społecznym.

Treści merytoryczne: komunikacja interpersonalna. Sposoby, rodzaje, zasady komunikacji. Sposoby rozwijania umiejętności komunikacji i jej wykorzystywania w życiu społecznym. Komunikacja w kształtowaniu wizerunku firmy. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Komunikacja interpersonalna, a cechy osobowościowe, znajomość siebie i innych, czyli odbiór społeczny. Asertywność i empatia jako strategie w komunikacji. Kanały komunikacji w organizacji. Konflikt jako wynik zakłóceń komunikacyjnych i jego sposoby rozwiązywania. Jak rozwijać umiejętności komunikacji interpersonalnej. Analiza oraz interpretacja tekstów źródłowych, a także aktualnych problemów opisywanych w czasopiśmie. Analiza typowych zachowań i stereotypów w komunikacji, pozwalając dokonać ich oceny i zapoznać się ze sposobami ich kształtowania. Komunikacja werbalna – przykłady błędów komunikacyjnych. Różnice komunikacyjne – międzykulturowe, międzypokoleniowe, międzypłciowe. Pozawerbalne komunikatory i sposoby informowania. Efektywna komunikacja w pracy zespołu. Podejmowanie decyzji zespołowych. Komunikacja pisemna. Komunikowanie za pomocą nośników komunikacyjnych. Rozwiązywanie sytuacji trudnych i konfliktowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakres problematyki treningu umiejętności personalnych, ze szczególnym uwzględnieniem komunikacji interpersonalnej; kluczowe pojęcia i problemy komunikacji interpersonalnej.

Umiejętności (potrafi): analizować kluczowe kwestie związane z umiejętnościami interpersonalnymi; wskazać uwarunkowania poszczególnych elementów komunikacji i zachowań ludzkich z tym związanych; wiązać informacje i odszukiwać stosowne dokumenty i literaturę dotyczącą negocjacji, komunikacji, pracy zespołowej itp.; pracować w zespole, argumentować i uwzględniać odmienne opinie w podejmowaniu decyzji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): słuchania innych i negocjowania warunków stosując siłę argumentacji; zrozumiałego wyrażania myśli i zrozumiałego komunikowania się na płaszczyźnie werbalnej i niewerbalnej; dostosowania sposobu przekazu do audytorium; komunikowania się w grupie organizując i wykonując zadania.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

18. Socjologia masowego komunikowania

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawową wiedzą na temat socjologii masowego komunikowania, nauki o mediach i komunikacji społecznej, w tym zaznajomienie z głównymi

stanowiskami teoretycznymi istniejącymi w nauce o mediach oraz terminologią naukową stosowaną w obrębie socjologii mediów.

Treści merytoryczne: główne nurty współczesnej socjologii masowego komunikowania. Teorie (i teoretycy) mediów. Pierwsza rewolucja komunikacyjna: wynalazek druku. Socjologia prasy. Radio jako medium audialne. Studia nad propagandą. Socjologia fotografii i filmu. Druga rewolucja komunikacyjna: narodziny telewizji. Studia kulturowe w badaniach nad mediami. Trzecia rewolucja komunikacyjna: socjologia Internetu i nowych mediów. Socjologia wizualna. Współczesne nurty badań nad mediami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): historię kształtowania się i rozwoju mediów; zmiany kulturowe związane z powstawaniem i upowszechnianiem się mediów.

Umiejętności (potrafi): wskazać i zdefiniować główne podejścia badawcze istniejące w obszarze nauk o komunikowaniu; posługiwać się specjalistyczną terminologią; rozpoznawać kluczowe problemy istniejące w obrębie nauk o mediach.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny posiadanej wiedzy z zakresu nauki o mediach i komunikacji społecznej, socjologii masowego komunikowania; doceniania wiedzy z zakresu mediów do realizacji zadań związanych z pracą zawodową.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

19. Przygotowanie i realizacja projektu badawczego

Cel kształcenia: zapoznanie ze strukturą procedury badawczej, kolejnymi etapami postępowania badawczego, projektowania i realizacji badań, jak również zespołowego przygotowania i opracowania wyników.

Treści merytoryczne: zapoznanie z kolejnymi etapami postępowania badawczego. Przygotowanie i realizacja projektu: opracowanie bibliografii z zakresu wybranego tematu, określenie problematyki badawczej, hipotez, operacjonalizacja pojęć, dobór próby, metod i technik badań, konstrukcja narzędzi, pilotaż, realizacja badań właściwych, zgromadzenie i analiza danych empirycznych, sporządzenie końcowego raportu z badań.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): strukturę projektu badawczego i poszczególnych etapów procedury badawczej w aspekcie teoretycznym i praktycznym.

Umiejętności (potrafi): zaplanować projekt badawczy i realizować określone etapy tego projektu (konceptualizować pojęcia i zmienne, formułować pytania i hipotezy badawcze, dobierać metody i techniki badawcze, konstruować narzędzia badawcze, zbierać dane empiryczne, analizować i interpretować dane, opracowywać i prezentować wyniki badań).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): projektowania, inicjowania bądź uczestniczenia w badaniach społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

20. Socjologia gospodarki i konsumpcji

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami i kategoriami pojęciowymi socjologii gospodarki i konsumpcji oraz kształcenie analitycznego podejścia do realiów gospodarczych, a także społeczeństwa konsumpcyjnego i wzorów konsumpcji.

Treści merytoryczne: modele człowieka działającego w gospodarce w teoriach socjologicznych i ekonomicznych. Perspektywa socjologiczna w ekonomii vs ekonomiczna w socjologii. Siły napędowe społeczno-gospodarczego rozwoju społeczeństw. Typologie i modele zmian społecznych. Prawidłowości i osobliwości procesu gospodarowania. Podstawowe podmioty gospodarcze. Wizje porządku społecznego – ile państwa w gospodarce? Podstawowe problemy wyboru ekonomicznego. Kategoria racjonalności gospodarowania w wymiarze jednostkowym i globalnym. Racjonalność ekonomiczna i społeczna. Społeczne dylematy podejmowania decyzji gospodarczych, element ryzyka. Sprawiedliwość społeczna w sferze gospodarki. Ekonomiczno-społeczne uwarunkowania i skutki procesu transformacji w Polsce. Potrzeby

ludzkie motorem rozwoju gospodarki i procesu konsumpcji. Główni aktorzy sfery ekonomicznej (pracodawcy, pracownicy, organizacje pracownicze, menedżerowie, akcjonariusze). Podstawowe typy relacji między nimi (przetarg, współdziałanie, konflikt). Konsumpcja i czynniki ją określające. Kształtowanie zachowań gospodarczych; racjonalność w podejmowaniu decyzji. Zachowania konsumentów jako podstawa segmentacji rynku. Rola mody w konsumpcji, polskie wzory konsumpcji. Element ryzyka w gospodarce. Mentalność ekonomiczna. Podstawy metodologiczne socjologii gospodarki i konsumpcji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne rodzaje struktur, systemów i instytucji społecznych związanych z gospodarką i konsumpcją; ich wzajemne powiązania, procesy społeczne w skali mikro, mezo i makro, ich przyczyny i skutki, wpływ na jednostkę i struktury; koncepcje i teorie społeczne dotyczące gospodarki i konsumpcji.

Umiejętności (potrafi): dostrzec i porównać jawne i ukryte aspekty systemu społeczno-gospodarczego oraz procesu konsumpcji, dodatkowo poddając je wnikliwej analizie; sprawnie posługiwać się siatką pojęciową z zakresu socjologii gospodarki i konsumpcji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania dynamicznych zmian w obszarze gospodarki i konsumpcji; wykorzystywania posiadanych kompetencji, aby w tych obszarach podejmować wyzwania; identyfikowania swoich słabych i mocnych stron.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

21. Społeczeństwo obywatelskie i jego struktury

Cel kształcenia: zapoznanie z kluczowymi stanowiskami teoretycznymi obowiązującymi współcześnie w badaniach nad społeczeństwem obywatelskim; wyposażenie w wiedzę dotyczącą istoty samego społeczeństwa obywatelskiego, jego składowych i struktur oraz w podstawowe umiejętności w zakresie tworzenia projektów lokalnych.

Treści merytoryczne: społeczeństwo obywatelskie – historia pojęcia i koncepcji. Funkcje społeczeństwa obywatelskiego. Tworzenie się społeczeństwa obywatelskiego przed 1989 rokiem. Kształtowanie się społeczeństwa obywatelskiego w III Rzeczypospolitej. Instytucje społeczeństwa obywatelskiego (partie polityczne, nowe i stare ruchy społeczne, grupy interesu). Kapitał społeczny i dobro wspólne – główne pojęcia. Klasyczne teorie kapitału społecznego wg P. Bourdieu, J. Colemana i R. Putnama. Zaufanie społeczne i gotowość do współpracy. Teoretycy i teorie zaufania w socjologii (m.in. P. Sztompki). Polski sektor pozarządowy – definicje, historia, funkcje. Stan polskiego sektora pozarządowego w liczbach. Filantropia. Wolontariat i wolontariusze. Aspekty prawne zakładania stowarzyszeń w Polsce. Rodzaje stowarzyszeń. Fundacje – aspekty prawne zakładania i funkcjonowania. Współpraca sektora pozarządowego z administracją publiczną. Działalność ponadnarodowych i ogólnopolskich organizacji pozarządowych. Formalne i nieformalne inicjatywy podejmowane w społecznościach lokalnych jako przejaw społeczeństwa obywatelskiego. Nauka tworzenia projektu lokalnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne podejścia teoretyczne w zakresie analizy społeczeństwa obywatelskiego; jego struktury i ich wzajemne powiązania.

Umiejętności (potrafi): pracować w zespole w ramach społeczeństwa obywatelskiego, pełniąc w nim różne role; współpracować z innymi osobami i instytucjami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązywania współpracy z ekspertami, budowania zespołów służących realizacji określonych projektów w ramach społeczeństwa obywatelskiego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

22. Społeczne uwarunkowania przedsiębiorczości

Cel kształcenia: zapoznanie z problematyką przedsiębiorczości, specyfiką społecznych uwarunkowań przedsiębiorczości w aspekcie jednostkowym i globalnym.

Treści merytoryczne: kluczowe pojęcia, zagadnienia dotyczące przedsiębiorczości, uwarunkowań rozwoju przedsiębiorczości, a także ukazane bariery i formy wspierania przedsiębiorczości. Analiza wymiarów innowacyjności jako wprowadzenie do prezentacji społecznych determinant innowacyjności przedsiębiorstw, trendów rozwoju przedsiębiorczości oraz związków między aktywnością przedsiębiorczą a poziomem rozwoju gospodarczego. Typologia przedsiębiorstw i przedsiębiorców w aspekcie teoretycznym, demograficznym i terminów pokrewnych. Stymulatory i ewolucja przedsiębiorczości, modele i przykłady działań przedsiębiorczych (biznes plany), mikro-, mezo- i makrostruktury jako poziomy przedsiębiorczości, niepewność i ryzyko w działaniu przedsiębiorczym (anomia, dezorientacja, bezsens i bezsilność w działaniu).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): uwarunkowania zachowań przedsiębiorczych z poziomu mikro-, mezo- i makrostruktury; sposoby postępowania i docierania do odpowiednich źródeł w przypadku planów samozatrudnienia.

Umiejętności (potrafi): analizować jawne oraz ukryte aspekty życia społecznego w kontekście uwarunkowań przedsiębiorczości; dostrzegać mocne i słabe strony, a także szanse i zagrożenia działań nakierowanych na efektywność firmy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prezentowania wrażliwości socjologicznej oraz postaw zgodnych z obowiązującym systemem norm społecznych oraz etyki zawodowej współpracując z innymi ludźmi; podejmowania inicjatywy o charakterze społecznym lub gospodarczym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

23. Analiza danych ilościowych

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności związanych z analizą danych społecznych z wykorzystaniem odpowiedniego oprogramowania komputerowego (np. SPSS).

Treści merytoryczne: analiza danych zastanych bądź wywołanych (np. na potrzeby pracy dyplomowej) z wykorzystaniem odpowiedniego programu do analizy. Obsługa programu SPSS. Elementy posługiwania się innymi programami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady posługiwania się programem do analizy ilościowej danych społecznych (np. SPSS) w kontekście stosowanych metod i technik badawczych oraz analizy danych społecznych.

Umiejętności (potrafi): planować proces badawczy i realizować jego określone etapy (analizować i interpretować dane, opracowywać i prezentować wyniki pozwalające na rozwiązywanie problemów badawczych); wykonywać analizy statystyczne posługując się narzędziami informatycznymi (m.in. programem SPSS).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzania swojej wiedzy i umiejętności w zakresie przeprowadzania analiz danych społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

24. Analiza danych jakościowych

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności związanych z analizą danych jakościowych.

Treści merytoryczne: analiza danych zastanych bądź wywołanych (np. na potrzeby pracy dyplomowej). Rozwijanie umiejętności związanych z kodowaniem materiału badawczego, formułowaniem hipotez, interpretowaniem i wyciąganiem wniosków. Wykorzystanie oprogramowania wspierającego analizę danych jakościowych (CAQDAS).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady prowadzenia analizy danych jakościowych; działanie programów komputerowych wspomagających analizę danych jakościowych.

Umiejętności (potrafi): planować proces badawczy i realizować jego określone etapy (analizować i interpretować dane, opracowywać i prezentować wyniki pozwalające na rozwiązywanie problemów badawczych).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzania swojej wiedzy i umiejętności w zakresie przeprowadzania analiz danych społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

25. Translatorium

Cel kształcenia: kształcenie umiejętności rozumienia, tłumaczenia tekstów naukowych i angielskiej terminologii socjologicznej. Rozwijanie kompetencji dotyczących gramatyki i aspektów przekładu tekstów angielskich.

Treści merytoryczne: podstawy przekładu. Podstawy gramatyki angielskiej. Terminologia socjologiczna w języku angielskim; Zastosowanie gramatyki angielskiej w zdaniach. Tłumaczenie zdań. Tłumaczenie terminologii socjologicznej. Tłumaczenie tekstów z języka angielskiego na język polski i z języka polskiego na język angielski. Przekład tekstu naukowego na potrzeby pracy licencjackiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): nowożytny język angielski od poziomu A1 do poziomu B2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Umiejętności (potrafi): czytać ze zrozumieniem i tłumaczyć zdania gramatyczne, terminologię socjologiczną oraz teksty naukowe z języka angielskiego na język polski i z języka polskiego na język angielski; wykonywać zadania gramatyczne; tłumaczyć tekst naukowy na potrzeby pracy licencjackiej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego doskonalenia się i nabywania wiedzy, umiejętności i kompetencji z zakresu aspektów związanych z przekładem językowym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

26. Seminarium dyplomowe i praca dyplomowa 1

Cel kształcenia: ukształtowanie umiejętności i kompetencji w zakresie metodyki badań naukowych i zasad tworzenia rozprawy naukowej, a w szczególności konceptualizacji i operacjonalizacji w badaniach naukowych.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do tematyki seminarium. Ustalenie zainteresowań badawczych. Literatura metodologiczna przydatna w pracy badawczej. Sformułowanie tematu pracy badawczej. Zakres i analiza literatury przedmiotu. Problem badawczy w literaturze przedmiotu. Formułowanie własnych problemów badawczych. Hipotezy badawcze w literaturze przedmiotu. Wyszukiwanie hipotez badawczych. Zmienne w literaturze metodologicznej. Wyłonienie zmiennych i ich definiowanie. Dobór wskaźników do zmiennych. Metody i techniki badawcze.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i procedury związane z prowadzeniem badań społecznych; istotność prawidłowego doboru zmiennych i wskaźników oraz metod technik badawczych; metody, techniki i narzędzia badawcze stosowane w socjologii i ich wykorzystywanie podczas badań społecznych.

Umiejętności (potrafi): zastosować terminologię z nauk społecznych i humanistycznych oraz studiować literaturę naukową w celach badawczych; zaplanować proces badawczy, w tym: sformułować pytania, hipotezy, dobrać zmienne, wskaźniki oraz metody i techniki badawcze; przygotować wypowiedź ustną lub pracę pisemną w oparciu o literaturę przedmiotu; dbać o poprawność językową, kulturę i etykę wypowiedzi w pracy pisemnej i wypowiedzi ustnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): projektowania, inicjowania bądź uczestniczenia w badaniach społecznych; ustawicznego poszerzania wiedzy, umiejętności i kompetencji w odniesieniu do problemu badawczego; nawiązywania współpracy z promotorem, budowania zespołu służącego realizacji określonego projektu badawczego; rozumiałej i merytorycznej autoprezentacji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

27. Seminarium dyplomowe i praca dyplomowa 2

Cel kształcenia: ukształtowanie umiejętności i kompetencji w zakresie metodyki badań naukowych i zasad tworzenia rozprawy naukowej, a w szczególności realizacji badań terenowych.

Treści merytoryczne: konstruowanie narzędzia badawczego: ankieta, wywiad kwestionariuszowy, dyspozycje do wywiadu. Opracowanie własnego narzędzia badawczego. Opracowanie procedury i harmonogramu badań. Wstępna weryfikacja narzędzia badawczego. Realizacja badań zasadniczych. Gromadzenie materiału badawczego. Ocena materiału badawczego. Sprawozdanie z przeprowadzonych badań własnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różnice w postępowaniu badawczym w zależności od stosowanych metod ilościowych i jakościowych; rygory metodologiczne dotyczące realizacji badań, analizy wyników i tworzenia sprawozdania; prawne i etyczne warunki prowadzenia badań społecznych.

Umiejętności (potrafi): zastosować terminologię z nauk społecznych i humanistycznych; konstruować narzędzia badawcze, gromadzić dane empiryczne, analizować i ocenić zgromadzony materiał, opracować wyniki badań; przygotować wypowiedź ustną lub pracę pisemną w oparciu o literaturę przedmiotu; dbać o poprawność językową, kulturę i etykę wypowiedzi w pracy pisemnej i wypowiedzi ustnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): projektowania, inicjowania bądź uczestniczenia w badaniach społecznych, ustawicznego poszerzania wiedzy, umiejętności i kompetencji w odniesieniu do problemu badawczego; utrzymywania współpracy z promotorem, budowania zespołu służącego realizacji określonego projektu badawczego; zrozumiałej i merytorycznej autoprezentacji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

28. Seminarium dyplomowe i praca dyplomowa 3

Cel kształcenia: ukształtowanie umiejętności i kompetencji w zakresie metodyki badań naukowych i zasad tworzenia rozprawy naukowej, a w szczególności wymogów redakcji tekstu naukowego.

Treści merytoryczne: redakcja pracy dyplomowej. Wymogi edytorskie w pracy dyplomowej. Przypisy w pracy dyplomowej. Parafrazowanie i cytowanie w pracy dyplomowej. Tabele, wykresy i ilustracje w pracy dyplomowej. Bibliografia w pracy dyplomowej. Funkcja aneksu i załączników w pracy dyplomowej. Redakcja części teoretycznej pracy dyplomowej. Redakcja rozdziału metodologicznego pracy dyplomowej. Opracowanie części empirycznej rozprawy. Formułowanie wniosków i zakończenia. Korekta pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): prawne i etyczne warunki upowszechniania wyników badań społecznych; podstawowe reguły pisania pracy dyplomowej służące ochronie prawa autorskiego i własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): zastosować terminologię z nauk społecznych i humanistycznych; przygotować wypowiedź pisemną w oparciu o literaturę przedmiotu; przedstawić problem badawczy z wykorzystaniem zaawansowanych narzędzi informacyjno-komunikacyjnych; dbać o poprawność językową, kulturę i etykę wypowiedzi w pracy pisemnej i wypowiedzi ustnej; samodzielnie wzbogacać wiedzę z wykorzystaniem technologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): projektowania, inicjowania bądź uczestniczenia w badaniach społecznych; ustawicznego poszerzania wiedzy, umiejętności i kompetencji w odniesieniu do problemu badawczego; utrzymywania współpracy z promotorem, budowania zespołu służącego realizacji określonego projektu badawczego; zrozumiałej i merytorycznej autoprezentacji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

29. Przedmiot do wyboru 1. Socjologia pamięci zbiorowej

Cel kształcenia: ukształtowanie umiejętności i kompetencji w zakresie rozumienia i interpretacji podstawowych zjawisk zachodzących w polskiej pamięci zbiorowej. Zapoznanie z podłożem zbiorowego pamiętania i zapominania, prowadzoną polityką pamięci i próba przewidywania ewentualnych zmian pamięci zbiorowej.

Treści merytoryczne: pamięć indywidualna a pamięć zbiorowa. Nośniki pamięci, miejsca pamięci. Historia a pamięć zbiorowa. Pamięć zbiorowa a tożsamość. Pamięć komunikacyjna a pamięć kulturowa. Badania nad pamięcią zbiorową. Polityka historyczna czy polityka pamięci? Polska polityka pamięci: zabory i II RP. Polska polityka pamięci: wojna i okupacja, PRL, Polityki pamięci w III RP. Lokalna pamięć zbiorowa. Pamięć a nowe technologie informacyjne. Demokratyzacja pamięci: wspólnoty pamięci. Pamięć w relacjach międzynarodowych. Przyszła polityka pamięci?

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę historii w badaniach nad pamięcią zbiorową; kulturowe uwarunkowania pamięci zbiorowej; podstawowe koncepcje i teorie socjologiczne dotyczące pamięci zbiorowej.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska dotyczące pamięci zbiorowej odnosząc się do wiedzy z socjologii i historii; przygotować wypowiedź ustną lub pisemną w oparciu o literaturę przedmiotu; dbać o poprawność językową, kulturę i etykę wypowiedzi w pracy pisemnej i wypowiedzi ustnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy w zakresie wiedzy o przeszłości oraz krytycznego odbioru publikowanych treści dotyczących przeszłości; dostrzegania zróżnicowania zbiorowej pamięci, kultur pamięci, punktów widzenia, opinii i postaw względem przeszłości.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

30. Przedmiot do wyboru 1. Społeczna historia Warmii i Mazur

Cel kształcenia: zapoznanie z historią i kulturą regionu, pojęciem i specyfiką dziedzictwa kulturowego. Ukształtowanie umiejętności poszukiwań naukowych służących pogłębieniu wiedzy o przeszłości regionu.

Treści merytoryczne: krajobraz kulturowy Warmii i Mazur. Pradzieje regionu. Region w średniowieczu. W Prusach Książęcych w okresie lennym. W Brandenburgii-Prusach i w Królestwie w Prusach (do 1772). W Prusach Wschodnich (przełom XVIII i XIX w.). W Prusach Wschodnich (XIX/XX w.). W Prusach Wschodnich w latach 1914-1933. W Prusach Wschodnich w latach 1933-1945. Warmia i Mazury w okresie PRL 1945-1989. Województwo Warmińsko-Mazurskie w III RP. Staroprusowie i ich dzieje. Stany i życie społeczne w Państwie Zakonnym. Stany w Prusach Książęcych. Geneza Mazurów Pruskich. Geneza Warmiaków. Mazurzy i Warmiacy na przełomie XIX i XX wieku. Społeczeństwo Warmii i Mazur w pierwszej połowie XX wieku. Mieszkańcy regionu po 1945 roku.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę historii jako dyscypliny pomocniczej w socjologii; proces historyczny tworzenia się współczesnego, zróżnicowanego społeczeństwa Warmii i Mazur; rolę kultury w kształtowaniu się społeczeństwa Warmii i Mazur; podstawowe koncepcje i teorie dotyczące historii społecznej.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne i procesy w społeczeństwie Warmii i Mazur odnosząc się do wiedzy historycznej i socjologicznej; przygotować wypowiedź ustną w oparciu o literaturę przedmiotu; dbać o poprawność językową, kulturę i etykę wypowiedzi w wypowiedzi ustnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny własnej wiedzy dotyczącej społeczeństwa Warmii i Mazur oraz krytycznej oceny odbieranych treści dotyczących regionu;

dostrzegania zróżnicowania społecznego, kulturowego i światopoglądowego Warmii i Mazur; zrozumiałej i merytorycznej autoprezentacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

31. Przedmiot do wyboru 2. Socjologia nowych mediów

Cel kształcenia: zapoznanie z istotnymi aspektami Internetu jako złożonego zjawiska społeczno-kulturowego, wykraczającego poza perspektywę technologiczną. Wskazanie i próba opisu badań i zjawisk związanych z nowymi mediami (konwergencja mediów, społeczności internetowe, język nowych mediów, wykluczenie cyfrowe, nowe zastosowania mediów w nauce, edukacji, kulturze, gospodarce, polityce).

Treści merytoryczne: zwrot cyfrowy w humanistyce i naukach społecznych. Społeczeństwo sieci M. Castellsa. Wspólnoty nieterytorialne Wellmana, *virtual community* Rheingolda, nowe plemiona. Koncepcja bańki informacyjnej Eli Pariser. Internet jako „czarny łabędź” w koncepcji Nassima Taleba. Wirtualne państwa. Zabawa czy ucieczka od realnej polityki? Społeczeństwo według paradygmatu Web 2.0 i Web.3.0. Ciemna strona Sieci. Język nienawiści w Sieci. Czy utoniemy w oceanie hejtu? „Gra w Chińczyka”. Chińskie regulacje w zakresie gier internetowych. Technologia 5G – dlaczego budzi niepokój? YouTube, Twitter, czaty, blogi, fora: nowa (?) przestrzeń komunikacji. Hazard w Internecie – realne pieniądze w (nie)realnym świecie?; „Doktor Google” – rola Internetu w procesie zdobywania informacji medycznych. Wirtualny plac zabaw – czego szukamy w Sieci? Cyfrowa żałoba – wirtualna żałoba i ogrody pamięci. Bogactwo informacji w cyfrowej kulturze nadmiaru.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia stosowane w socjologii odnoszące się do komunikacji społecznej, w tym komunikacji zapośredniczonej za pomocą nowych mediów i Internetu; kluczowe zjawiska, struktury społeczne oraz zachodzące między nimi zależności i ich uwarunkowania; koncepcje i teorie dotyczące roli kultury, jej wpływu na społeczny wymiar nowych mediów oraz tego, jak się pod wpływem komunikacji zapośredniczonej zmienia; koncepcje i teorie socjologiczne dotyczące socjologii nowych mediów (socjologii Internetu).

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać posiadaną wiedzę z zakresu nowych mediów i sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu badań nad Internetem i zjawiskami społeczno-kulturowymi opartymi na komunikacji zapośredniczonej; czytać ze zrozumieniem literaturę naukową i samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego doskonalenia się i nabywania wiedzy, umiejętności i kompetencji; świadomego uczestnictwa w komunikacji z wykorzystaniem nowych mediów i Internetu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

32. Przedmiot do wyboru 2. Socjologia kontrkultury

Cel kształcenia: przybliżenie podstawowej wiedzy na temat genezy złożonego zjawiska, jakim jest kontrkultura. Trzy znaczenia terminu kontrkultura: kontestacja, zespół wartości i postaw przeciwstawnych kulturze dominującej, ruch odrzucający podstawowe wartości cywilizacji zachodniej, wytwarzający specyficzne formy ekspresji i style życia (subkultury). Pogłębienie wiedzy z zakresu uwarunkowań przynależności młodzieży do grup subkulturowych. Zapoznanie z podstawową terminologią dotyczącą młodzieży i grup subkulturowych.

Treści merytoryczne: różnorodność kultur: typy i systemy. Sposoby tworzenia kultur przez człowieka. Kultura alternatywna. Geneza i historia kontrkultury. Zarys problematyki. Subkultury i kultury alternatywne w USA i Europie. „Młodzieżowa” rewolucja lat 60. Subkultury prehipisowskie: higgersi, hipsterzy, beatnicy. Idee i systemy światopoglądowe obecne w kulturze alternatywnej: pacyfizm, anarchizm, ekologizm, libertarianizm, feminizm. Specyfika rozwoju kontrkultury w Polsce. Bikiniarze, Chuligani, Gitowcy, Hipisi, „Pomarańczowa Alternatywa”, teatr alternatywny. Współczesne modele (nurty) kontrkultury

i jej przejawy w kulturze światowej: film, muzyka, teatr, moda, obyczaje. Kryteria zaliczenia przedmiotu. „Bunt nie przemija”? Subkultury młodzieżowe: etiologia zjawiska. Analiza refleksji teoretycznej oraz badań nad subkulturami; szkoła Chicago, szkoła Birmingham, współczesne kierunki badań. Subkultury ucieczki i wycofania. Analiza wybranych subkultur (bikiniarze, hipisi, skini, punk, goci, hip-hop, new wave, rasta, emo). Cybersubkultury. „Stare” subkultury w „nowym” opakowaniu? Postsubkultury i fani. Formy młodzieżowej kontestacji: moda-fascynacja-subkultura.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia stosowane w badaniach kultury alternatywnej (kontrkultury), kluczowe zjawiska związane z genezą „młodzieżowego buntu” 1968 roku; wytwory kultury związane z formowaniem się kontrkultury; koncepcje i teorie socjologiczne dotyczące socjologii kontrkultury.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać posiadaną wiedzę z zakresu kontrkultury i sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu badań nad młodzieżowymi subkulturami, czytać ze zrozumieniem literaturę naukową i samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny posiadanej wiedzy na temat zjawiska kontrkultury; doceniania znaczenia wiedzy z zakresu studiów nad wybranymi subkulturami młodzieżowymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

33. Przedmiot do wyboru 3. Socjologia religii

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami i teoriami z zakresu socjologii religii oraz ze zmianami dotyczącymi religijności i duchowości w społeczeństwie.

Treści merytoryczne: socjologiczne teorie religii. Religia jako przedmiot badań socjologicznych. Instytucjonalizacja religii. Religia a społeczeństwo. Religia w procesie przemian. Religijność i duchowość w społeczeństwie. Religia a sens życia. Religia i moralność. Religia i media. Religia i globalizacja. Nowe ruchy religijne. Religia i duchowość. Płynne sacrum w społeczeństwie. Nowa duchowość. Oblicza religii, duchowości i religijności.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe teorie, koncepcje i badania z zakresu socjologii religii.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne w powiązaniu z socjologią religii; brać udział w merytorycznej dyskusji z wykorzystaniem argumentacji z zakresu socjologii religii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania zróżnicowania społecznego i kulturowego oraz rozpoznawania i analizowania różnych punktów widzenia, postaw i opinii w związku z aspektami socjologii religii.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

34. Przedmiot do wyboru 3. Sociology of education

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami i teoriami z zakresu socjologii edukacji.

Treści merytoryczne: socjologia edukacji jako dziedzina wiedzy. Edukacja jako fenomen społeczny: czym jest szkoła dla ludzi i społeczeństw?; Ewolucja funkcji szkoły; Specyfika współczesnej edukacji; Problemy współczesnej edukacji. Szkoła w służbie porządku społecznego – podejście funkcjonalno-strukturalne; Socjalizacja i zapewnienie wspólnoty; Selekcja i alokacja; Klasyczne problemy funkcjonalne. Szkoła jako opresja i narzędzie dominacji – podejście konfliktowe; Nierówności społeczne w edukacji; Klasy społeczne, kody językowe i kody szkolne; Ekspansja edukacyjna a poziom nierówności. Szkoła jako miejsce spotkań i działań ludzi: Szkoła z perspektywy interpretatywnej; Być w szkole - program jawny i ukryty; Kluczowe postaci szkolnej sceny; Socjologiczna analiza szkoły. Szkoła i jej otoczenie: Kapitał społeczny; Lokalność i edukacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe teorie, koncepcje i badania z zakresu socjologii edukacji.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne w powiązaniu z socjologią edukacji; brać udział w merytorycznej dyskusji z wykorzystaniem argumentacji z zakresu socjologii edukacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania różnicowania społecznego i kulturowego oraz rozpoznawania i analizowania różnych punktów widzenia, postaw i opinii w związku z aspektami socjologii edukacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

35. Przedmiot do wyboru 4. Naród i etniczność w perspektywie społecznej

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi założeniami teoretycznymi socjologii narodu i etniczności w szerokim kontekście, uwzględniającym historyczne przemiany sytuacji narodowościowej Polski oraz funkcjonowanie mniejszości etnicznych i narodowych we współczesnej Polsce.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia terminologiczne i konteksty znaczeniowe socjologii narodu i etniczności: definiowane narodu, etniczność, pojęcie tożsamości społeczno-kulturowej, etniczność. Teorie dotyczące narodu i jego roli społeczno-politycznej. Polityzacja narodu – patriotyzm a nacjonalizm. Kultura narodowa w Polsce i jej znaczenie. Pojęcie mniejszości, miejsce mniejszości w strukturze społecznej, co nie jest mniejszością. Mniejszości w obrębie struktury społecznej. Mniejszości o podłożu kulturowym (religijne, narodowe, etniczne, regionalne). Relacje mniejszość-większość i status mniejszościowy: stereotypy dotyczące mniejszości, stygmatyzacja, poczucie obcości, dystanse społeczne, ekonomiczne i kulturowe; pojęcie defaworyzacji i wykluczenia społecznego. Opinie Polaków o innych narodach, mniejszościach, uchodźcach w badaniach opinii publicznej. Autostereotyp Polaka. Problematyka etniczna i wyznaniowa w spisach powszechnych w Polsce. Kontekst historyczny funkcjonowania mniejszości etnicznych i narodowych w Polsce: od wspólnoty plemion przez wielonarodowe państwo Jagiellonów do kraju monoetnicznego. Prawne podstawy funkcjonowania mniejszości etnicznych i narodowych. Sytuacja etniczna współczesnej Polski – omówienie położenia i specyfiki społeczno-kulturowej poszczególnych grup mniejszościowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe teorie, koncepcje i badania z zakresu socjologii narodu i etniczności jako subdyscypliny socjologii; teorie i koncepcje dotyczące związków kultury i etniczności oraz narodu.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne w powiązaniu z socjologią narodu i etniczności jako subdyscypliną socjologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania skutków różnicowania społecznego i kulturowego wynikającego z przynależności narodowej i etnicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

36. Przedmiot do wyboru 4. Współczesne procesy migracyjne

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi założeniami teoretycznymi socjologii migracji, a także skonfrontowanie ich ze współczesnymi problemami związanymi z procesami migracyjnymi.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia terminologiczne i konteksty znaczeniowe socjologii migracji: definicja, przyczyny, rodzaje migracji, konsekwencje migracji. Migracje w przeszłości i współcześnie – dzieje zmian ruchliwości przestrzennej oraz ich uwarunkowania w perspektywie globalnej i polskiej, rozmiary migracji na świecie i ogólne trendy procesów migracyjnych. Prawne podstawy funkcjonowania cudzoziemców w Polsce. Polityka państwa wobec imigrantów na tle UE, system pomocy materialnej cudzoziemcom a prawo międzynarodowe. Kryzys migracyjny w Unii Europejskiej po Arabskiej Wiośnie (2014).

Polskie realia kryzysu migracyjnego – destabilizacja granicy z Białorusią (2021). Specyfika migracji kobiet. Zjawisko eurosieroctwa. Polska jako kraj emigracji i imigracji. Mniejszości imigranckie w Polsce, funkcjonowanie diaspory ukraińskiej pracownicy w Polsce. Repatriacja – problemy adaptacyjne Polaków ze Wschodu. Migracje zarobkowe Polaków po 2004 i ich ocena.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe teorie, koncepcje i badania z zakresu socjologii migracji jako subdyscypliny socjologii; koncepcje i teorie dotyczące związków między kulturą a procesami migracyjnymi.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne w powiązaniu z socjologią migracji jako subdyscypliną socjologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania różnicowania społecznego i kulturowego wynikającego z procesów migracyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

37. Przedmiot do wyboru 5. Socjologia prawa

Cel kształcenia: zapoznanie z socjologiczną perspektywą w refleksji naukowej nad prawem, podstawowymi koncepcjami i teoriami socjologii prawa, a także uwrażliwienie ich na specyfikę norm prawnych oraz ich złożone relacje z innymi systemami normatywnymi: religijnymi, etycznymi i moralnymi.

Treści merytoryczne: specyfika socjologii prawa jako dyscypliny. Prawo – zagadnienia definicyjne. Normy prawne i normy społeczne. Kontrola społeczna: formalna i nieformalna. Anomia i teorie dewiacji: teoria dezorganizacji społecznej, teorie utylitarne, ekologiczne i socjobiologiczne. Uprawomocnienie władzy. Autorytet i prestiż prawa. Świadomość i kultura prawna. Wymiar sprawiedliwości w Polsce – podstawowe informacje i problemy oraz propozycje zmian. Prawo i moralność. Prawo jako narzędzie zmiany społecznej. Funkcjonowanie społeczeństwa polskiego w kontekście obowiązującego prawa. Analizowanie prawnych kazusów i omawianie orzeczeń sądowych. Budowanie świadomości na temat funkcjonowania obywateli państwa prawa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): miejsce prawa w systemie norm społecznych; relacje między prawem a innymi systemami normatywnymi; specyfikę socjologii prawa na tle innych dyscyplin zajmujących się prawem; podstawowe pojęcia, takie jak świadomość i kultura prawna; strukturę polskiego wymiaru sprawiedliwości; prawa i obowiązki obywatela przed sądem; podstawowe koncepcje i teorie socjologiczne dotyczące społecznego wymiaru prawa.

Umiejętności (potrafi): odróżniać zasady prawne od moralnych i innych; interpretować zjawiska społeczne przy zastosowaniu kategorii i pojęć z zakresu socjologii prawa; przedstawiać główne problemy funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości w Polsce oraz zaproponować niektóre kierunki reform.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy z kolegami i koleżankami uczestnicząc w przynajmniej dwóch rozprawach sądowych; przełamywania obawy przed instytucją sądu; uczenia się obywatelskiej odpowiedzialności i troski o funkcjonowanie instytucji publicznych; współpracy z przedstawicielami środowisk pozarządowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

38. Przedmiot do wyboru 5. Analiza rynku pracy i zatrudnienia

Cel kształcenia: nabycie umiejętności rozpoznawania i analizowania aktualnych zagadnień rynku pracy oraz identyfikowania szans, problemów i sposobów ich rozwiązywania, a także nabycie umiejętności komunikacji, przygotowania dokumentów aplikacyjnych, korzystania z oferty rynku pracy i oferty edukacyjnej.

Treści merytoryczne: analiza oraz interpretacja tekstów źródłowych, podstawowych aktów prawnych regulujących sprawę rynku pracy i zatrudnienia, aktualnych problemów

opisywanych w literaturze i czasopismach. Tendencje współczesnego rynku pracy, zawody przyszłości, wyniki badań prowadzonych w danym zakresie. Umiejętności społeczne przydatne na rynku pracy, takie jak komunikacja czy umiejętność korzystania z kształcenia ustawicznego, ofert rynku pracy, przygotowania dokumentów. Oczekiwania pracodawców. Warunki samozatrudnienia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakres problematyki jaki obejmuje rynek pracy i zatrudnienie; zadania instytucji wynikające ze zmian zachodzących na rynku pracy, w gospodarce i społeczeństwie; konsekwencje decyzji politycznych i zmian prawnych; kluczowe pojęcia i problemy. podstawowe koncepcje i teorie socjologiczne dotyczące socjologii pracy.

Umiejętności (potrafi): analizować kluczowe kwestie związane z rynkiem pracy oraz interpretować procesy które na nim występują; samodzielnie wyszukiwać i wykorzystywać informacje dotyczące pozyskiwania miejsc pracy (w tym samozatrudnienia) oraz źródeł finansowania szkoleń; wskazać zawody deficytowe i nadwyżkowe, a także zawody przyszłości, wymagania i preferencje pracodawców.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w zespole i udziału we wspólnych projektach; opanowania stresu i komunikowania się w sytuacjach niekomfortowych; prezentowania swoich silnych stron w sposób zrównoważony emocjonalnie; kształcenia ustawicznego i nabywania nowych umiejętności i kompetencji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

39. Przedmiot do wyboru 6. Socjologia sztuki

Cel kształcenia: przedstawienie powiązań istniejących pomiędzy współczesną twórczością artystyczną (postrzeganą z perspektywy założeń socjologii) a nowymi mediami (rozpatrywanymi w kontekście socjologii masowego komunikowania). Wprowadzenie teoretyczne jako wstęp do praktycznej analizy szeregu specyficznych form współistnienia sztuki i mediów na przykładzie filmów fabularnych, które ilustrują określone nurty i tendencje w sztuce współczesnej.

Treści merytoryczne: wyjaśnienie podstawowych pojęć: czym jest sztuka. Od medium do nowych mediów. Współzależność kultury, sztuki i mediów. Cechy i charakterystyka sztuki nowych mediów. Próba systemowego ujęcia sztuki. Elementy systemu artystycznego: twórczość i tworzenie; obieg sztuki, obecność sztuki; recepcja sztuki – odbiór i odbiorcy. Społeczne funkcje sztuki. Problem zmienności sztuki: czynnik czasu i przestrzeni. Współczesne przemiany twórczości artystycznej – od sztuki opartej na wartościach estetycznych do sztuki konceptualnej i performance'u (kultura partycypacji, interakcje między twórcą a odbiorcą, prowokacje artystyczne i eksperymenty). Istota sztuki współczesnej – konceptualizm, transgresja, teoria krytyczna w sztuce (manifesty ideologiczne). Mediatyzacja i umasowienie sztuki (reprodukcje) – fenomen pop-artu i Andy'ego Warhola. Ewolucja indywidualnego podejścia artystycznego – droga Zdzisława Beksińskiego do sztuki nowych mediów. Film jako rozwinięcie obrazu malarskiego. Wykorzystanie animacji komputerowej w twórczości filmowej. Fenomen street-artu. Land-art i sztuka zaangażowana. Body-art. Kryzys sztuki (postsztuka) a kryzys mediów (tabloidyzacja) – wpływ komercjalizacji, konsumpcjonizmu (kultura nadmiaru i ostentacji) i kultury popularnej na system aksjonormatywny współczesnego człowieka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorie, koncepcje i badania z zakresu socjologii dyskursu jako subdyscypliny socjologii w kontekście kulturowego wymiaru życia społecznego, jego elementów składowych oraz roli kultury w społeczeństwie.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne w powiązaniu z socjologią sztuki jako subdyscypliną socjologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zrozumiałego wyrażania się na płaszczyźnie werbalnej i niewerbalnej, świadomego uczestnictwa w komunikacji, dostosowania sposobu mówienia do audytorium i sytuacji społecznej, w celu zaprezentowania wybranych zagadnień dotyczących sztuki.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

40. Przedmiot do wyboru 6. Socjologia dyskursu

Cel kształcenia: skonfrontowanie wiedzy teoretycznej o istocie dyskursu społecznego, którego rozpowszechnianie jest zasługą mediów z wybranymi, aktualnymi problemami dyskursu kształtującymi debatę publiczną. Zwrócenie uwagi na ilościowe i jakościowe sposoby analizy przekazów oraz związku pomiędzy systemem politycznym, mediami a opinią publiczną.

Treści merytoryczne: metody identyfikowania dyskursów, analiza ich budowy, związków ze zjawiskiem medialności i systemem politycznym, które doprowadziły do wykrystalizowania się obecnych form dyskursu medialnego. Etyczne powody istotności analizy dyskursu i płynnej granicy pomiędzy konstytucyjną wolnością słowa a piętnowaniem mowy nienawiści w Kodeksie karnym. Wpływ ewolucji mediów na dyskurs medialny, chwyt retoryczny i erystyka A. Schopenhauera. Relacje między informowaniem (sednem misji dziennikarza) a manipulacją, propagandą i nowomową. Wpływ *fake newsów* na dyskurs medialny w erze postprawdy. Analiza wybranych, charakterystycznych przykładów bieżącego dyskursu medialnego w Polsce w oparciu o materiały prasowe, radiowe, telewizyjne oraz Internet.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe reguły komunikacji społecznej, teorie, koncepcje i badania z zakresu socjologii dyskursu jako subdyscypliny socjologii.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne w powiązaniu z socjologią dyskursu jako subdyscypliną socjologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zrozumiałego wyrażania się na płaszczyźnie werbalnej i niewerbalnej, świadomego uczestnictwa w komunikacji, dostosowania sposobu mówienia do audytorium i sytuacji społecznej, w celu zaprezentowania wybranych elementów dyskursu społecznego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

41. Przedmiot do wyboru 7. Socjologia spraw publicznych

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy z zakresu socjologii życia publicznego. Ukształtowanie zdolności wykorzystywania pojęć i teorii dotyczących życia publicznego. Wykształcenie umiejętności różnorodnego spojrzenia na procesy i zjawiska występujące w polityce i w sferze aktywności publicznej.

Treści merytoryczne: przedmiot socjologii życia publicznego. Typy reżimów politycznych. Teorie demokracji. Podmiotowość i sprawstwo w sferze publicznej. Obywatelstwo i poczucie obywatelskości. Społeczeństwo aktywne i pasywne. Kultura polityczna. Rola ideologii w polityce. Aktorzy życia politycznego: partie polityczne i ich liderzy. Lobbing i grupy interesu. Opinia publiczna. Badanie postaw politycznych. Ruchy społeczne w polityce. Konflikty polityczne. Komunikacja w polityce. Patologie życia politycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe teorie koncepcje i badania z zakresu socjologii życia publicznego.

Umiejętności (potrafi): obserwować, diagnozować, analizować i oceniać zjawiska ze sfery publicznej z wykorzystaniem wiedzy socjologicznej oraz proponować rozwiązania problemów dotyczących polityki i społeczeństwa obywatelskiego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania różnicowania społecznego i kulturowego w sferze publicznej oraz rozpoznawania i analizowania różnych punktów widzenia, postaw i opinii dotyczących polityki.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

42. Przedmiot do wyboru 7. Socjologia społeczności lokalnych

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy z zakresu socjologii społeczności lokalnych. Ukształtowanie zdolności analizowania zjawisk z uwzględnieniem form osadniczych. Wykształcenie umiejętności różnorodnego spojrzenia na procesy i zjawiska występujące na wsi i w miastach.

Treści merytoryczne: socjologia społeczności lokalnych. Wspólnoty wiejskie i miejskie – społeczności lokalne. Społeczności lokalne a struktura zawodowa. Historia polskiej wsi. Rodzina wiejska a rodzina miejska. Struktura agrarna Polski. Przeludnienie i bezrobocie na wsi i w mieście. Migracje zarobkowe z miasta i wsi. Rozwój i modernizacja wsi. Chłop-rolnik-farmer? Gospodarstwa rolne w Polsce i w Europie. Struktura społeczna wsi a struktura w mieście. Społeczność wiejska i procesy jej zmiany. Kultura ludowa i jej przemiany. Religijność ludowa i jej przemiany.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe teorie koncepcje i badania z zakresu socjologii społeczności lokalnych.

Umiejętności (potrafi): obserwować, diagnozować, analizować i oceniać zjawiska dotyczące społeczności lokalnych z wykorzystaniem wiedzy socjologicznej oraz proponować rozwiązania problemów społeczności wiejskich i miejskich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania różnicowania społecznego i kulturowego na wsi i w mieście oraz rozpoznawania i analizowania różnych punktów widzenia, postaw i opinii dotyczących społeczności lokalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

43. Przedmiot do wyboru 8. Socjologia sieci społecznych

Cel kształcenia: zaznajomienie z podejściem teoretycznym zogniskowanym wokół kategorii sieci społecznych oraz z metodami analizy sieci społecznych wywodzącej się m.in. z teorii grafów i badań socjometrycznych Jacoba Pareto.

Treści merytoryczne: teorie sieciowe w socjologii, antropologii społecznej i w psychologii. kategoria sieci w naukach społecznych. Badania socjometryczne Jacoba Pareto. Rozwój i instytucjonalizacja badań sieciowych. Podstawowe założenia i metody analizy sieci społecznych (*social network analysis*): węzły i krawędzie/relacje, komponenty, diady, triady, kliki, klastry, komponenty; sieć a struktura społeczna. Podstawowe teorie i koncepcje w badaniach sieciowych (np. teoria małego świata, sześciu stopni oddalenia, siły słabych więzi, luki strukturalnej). Sieć ego; zastosowanie programów komputerowych (np. Gephi, NodeXL, Pajek). Pobieranie danych i ich analiza, analiza istniejących zbiorów danych (np. Zachary Karate Club).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procesy wytwarzania i utrzymywania ładu społecznego kształtującego się w wyniku tworzenia się sieci społecznych opartych na więziach społecznych, kontaktach, relacjach, zależnościach; specyfikę badania sieci społecznych jako kategorii socjologicznej; podstawowe teorie, koncepcje i badania z zakresu analizy sieci społecznych; reguły i zasady komunikacji społecznej i interpersonalnej w nawiązywaniu relacji, więzi i sieci społecznych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią z zakresu analizy sieci społecznych; czytać i interpretować literaturę z zakresu teorii sieciowych; przedstawiać główne tezy dotyczące sieci społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego doskonalenia się i nabywania wiedzy, umiejętności i kompetencji związanych z analizą sieci społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

44. Przedmiot do wyboru 8. Socjologia i studia nad przyszłością

Cel kształcenia: zapoznanie z koncepcjami włączającymi w obszar badań i analiz społecznych różnie zakreślane horyzonty przyszłości, wprowadzającymi kategorię „przyszłości” jako punkt

odniesienia, przedstawienie badań nad społecznymi wyobrażeniami przyszłości, propozycja krytycznego podejścia wobec prób prognozowania przyszłości oraz konstruktywnych podejść polegających na kształtowaniu określonych postaw wobec przyszłości związanych np. z problematyką demograficzną, technologiczną bądź klimatyczną. Pokazanie związków między naukami społecznymi (w szczególności socjologią) a studiami na przyszłością. Przedstawienie metod warsztatowych związanych z tworzeniem scenariuszy przyszłości i analizą trendów.

Treści merytoryczne: przewidywanie (widzenie) przyszłości w perspektywie antropologii kulturowej; socjologiczne i antropologiczne koncepcje czasu; Wątki przyszłości w teorii socjologicznej (ewolucjonizm, teorie modernizacji, socjologia K. Marksa, kolonizowanie przyszłości u A. Giddensa, społeczeństwo ryzyka U. Becka, koniec historii F. Fukuyamy, etc.); utopie i dystopie społeczne; prognozowanie a projektowanie przyszłości (Samospełniające się lub samounicestwiający się prorocstwo); Foresight i scenariusze przyszłości; analiza trendów (mega-, i mikrotrendy, sygnały zmian); Czarne łabędzie, nieprzewidywalność i antykruchłość N. Taleba; przyszłość kapitalizmu i pracy (K. Marks, J. Rifkin, P. Frase); Socjologiczne *science fiction*; sondaże i prognozowanie w polityce.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procesy wytwarzania i utrzymywania ładu społecznego kształtującego się w wyniku tworzenia się społeczeństwa opartego na informacji, w którym wzrasta waga systemów komunikacyjnych i baz danych; rolę prognoz, scenariuszy i projektów związanych ze zmianami społecznymi oraz wagę czynników determinujących zmiany społeczne; podstawowe teorie, koncepcje i badania dotyczące społecznych studiów nad przyszłością.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią z zakresu studiów nad przyszłością; czytać i interpretować literaturę z zakresu studiów nad przyszłością; tworzyć scenariusze przyszłości i dostrzegać sygnały zmian.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego doskonalenia się i nabywania wiedzy, umiejętności i kompetencji związanych z dostrzeganiem trajektorii zmian społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

45. Przedmiot do wyboru 9. Miasto w perspektywie socjologicznej

Cel kształcenia: wyposażenie w wiedzę, która pozwoli zrozumieć miasto – nie tylko jako twór urbanistyczny, ale przede wszystkim społeczny; zapoznanie z klasycznymi i współczesnymi orientacjami teoretycznymi w socjologii miasta oraz najważniejszymi zjawiskami i procesami zachodzącymi w przestrzeni miast. Ukształtowanie takich umiejętności, które pozwolą dostrzegać i trafnie rozpoznawać problemy przejawiające się w miejskiej przestrzeni, samodzielnie pogłębiać wiedzę na ich temat oraz podejmować badania z zakresu problematyki socjologii miasta.

Treści merytoryczne: socjologia miasta jako dyscyplina naukowa. Orientacje teoretyczne w socjologii miasta. Humanistyczny wymiar przestrzeni miasta. Morfologia miasta. Geneza i rozwój miast. Typologia miast. Rozwój przestrzenny miast – urbanizacja i ekspansja podmiejska. Zjawiska kryzysowe w przestrzeni miejskiej i próby odnowy. Przemiany miast wobec procesów globalizacyjnych. Analiza współczesnych metropolii. Jakże ma być dobre miasto? Nowe ruchy miejskie. Miasta przyszłości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe teorie, koncepcje i badania z zakresu wybranych subdyscyplin socjologii lub szczegółowych obszarów zainteresowań socjologii; intelektualną historię socjologicznych i filozoficznych dociekań nad istotą społeczeństwa miejskiego; główne pojęcia subdyscypliny, zjawiska, procesy oraz grupy społeczne występujące w ramach fenomenu zwanego społeczeństwem miejskim.

Umiejętności (potrafi): sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy socjologicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czytać ze zrozumieniem literaturę naukową

i samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych, przedstawiać główne tezy autorów tekstów socjologicznych o różnym poziomie trudności; krytycznie omówić socjologiczne nurty teoretyczne opisujące fenomen miasta; scharakteryzować główne pojęcia z zakresu socjologii miasta; wskazać zjawiska oraz procesy społeczne charakterystyczne dla współczesnych przestrzeni miejskich, porównać, wskazać ich genezę oraz wzajemne powiązania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności oraz krytycznej oceny odbieranych treści w zakresie studiowanej dyscypliny; angażowania się i pełnienia określonych ról w inicjatywach i przedsięwzięciach o charakterze społecznym, kulturowym bądź gospodarczym; samodzielnego zgłębiania wiedzy z zakresu dyscypliny, krytycznego analizowania przedstawionych w literaturze przedmiotu tez i założeń, referowania ich, pracy w grupie nad zadaniem problemem.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

46. Przedmiot do wyboru 9. Socjologia młodzieży

Cel kształcenia: socjologiczna refleksja nad kategorią społeczną młodzieży. Sposoby definiowania młodej generacji w naukach społecznych, jej portret wyłaniający się z najnowszych badań oraz specyfiki funkcjonowania w społeczeństwie (szczególnie w aspekcie współczesnych przemian społeczno-kulturowych).

Treści merytoryczne: młodzież i pokolenie – kategorie pojęciowe. Dlaczego młodzież interesuje socjologów? Zróżnicowania dzisiejszej młodzieży – typologie postaw. Kim są współcześni młodzi i jacy są? Portret młodzieży w świetle wyników badań. Zainteresowania i świat wartości młodej generacji. Młodzi a polityka i sfera publiczna. Młodzi a edukacja. Młodzi na rynku pracy. Młodzi w rodzinie/o rodzinie i w środowisku rówieśniczym. Uczestnictwo młodzieży w kulturze. Młodzi a nowe media. Młodzi a religia i wybrane ideologie. Wokół problemów i zagrożeń współczesnego pokolenia młodzieży.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): subdyscyplinę socjologii młodzieży; obszary i uwarunkowania funkcjonowania młodzieży w społeczeństwie – jego instytucjach i strukturach; tendencje zmian zachowań kulturowych młodych ludzi.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie wyszukiwać informacje na temat zjawisk społecznych z różnych źródeł oraz interpretować je w odniesieniu do kategorii młodzieży; analizować raporty z badań na temat kondycji współczesnej młodzieży oraz jej uczestnictwa w kulturze.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego zgłębiania wiedzy z zakresu dyscypliny; krytycznego analizowania przedstawionych w literaturze przedmiotu tez i założeń, referowania ich; pracy w grupie nad zadaniem problemem.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

47. Przedmiot do wyboru 10. Patologie społeczne

Cel kształcenia: zapoznanie z różnymi zjawiskami patologii społecznych. Definicja zjawiska, skali, przejawów, typologii oraz uwarunkowań zjawiska, skutków zjawiska dla jednostki i rodziny, uregulowań prawnych oraz dostępnych form pomocy instytucjonalnej.

Treści merytoryczne: patologia społeczna – próba definicji. Relatywizm czy rygoryzm moralny – dylematy współczesności. Wybrane socjologiczne teorie dewiacji (teoria anomii, teorie stygmatyzacji, teoria zróżnicowanych powiązań, teorie podkultur dewiacyjnych). Dewiacja samotnicza-samobójstwo. Agresja wśród dzieci i młodzieży. Uzależnienia (alkoholizm, narkomania, uzależnienie od elektronicznych środków przekazu, hazard). Patologie seksualne (prostyucja, pedofilia, pornografia dziecięca, kazirodztwo). Problematyka, skala i rodzaje przestępczości. Bezdomność. Dzieci ulicy. Zjawisko patostreamingu. Zjawisko sponsoringu. Patologie funkcjonujące w instytucjach formalnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne rodzaje patologii społecznych oraz ich uwarunkowania; rolę refleksji socjologicznej w analizowaniu patologii społecznych; podstawowe koncepcje i teorie socjologiczne dotyczące patologii społecznych.

Umiejętności (potrafi): obserwować, diagnozować, analizować różnego rodzaju patologie społeczne z wykorzystaniem wiedzy socjologicznej oraz proponować rozwiązania problemów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania współpracy z ekspertami, budowania zespołów i działania w grupie celem zniwelowania zjawisk patologicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

48. Przedmiot do wyboru 10. Socjologia rodziny

Cel kształcenia: przybliżenie problematyki rodziny, jej funkcji, typologii rodzin oraz przemian modelu rodziny na przestrzeni wieków.

Treści merytoryczne: ewolucyjne ramy rodziny. Czym jest rodzina i jak powstaje? Funkcje rodziny. Typologia rodzin. Procesy wewnątrzrodzinne. Cykl życia rodziny. Style życia w rodzinie. Proces socjalizacji. Reprodukacja struktury społecznej w rodzinie. Konflikty w rodzinie. Modele rodziny w różnych epokach historycznych. Przemiany modelu rodziny współczesnej. Kryzys rodziny, nowe ojcostwo i nowe macierzyństwo. Alternatywne modele życia rodzinnego. Problemy rodziny współczesnej. Instytucje formalne wsparcia rodziny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): modele rodziny w różnych epokach historycznych; funkcje i typologie rodzin; rolę refleksji socjologicznej w analizowaniu problemów życia rodzinnego; podstawowe koncepcje i teorie socjologiczne dotyczące socjologii rodziny.

Umiejętności (potrafi): obserwować, diagnozować, analizować różnego rodzaju problemy występujące w rodzinie z wykorzystaniem wiedzy socjologicznej oraz proponować rozwiązania problemów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania współpracy z ekspertami, budowania zespołów celem rozwiązania problemów występujących w rodzinach.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

49. Przedmiot do wyboru 11. Socjologia sportu

Cel kształcenia: omówienie głównych zagadnień dotyczących współczesnego sportu w perspektywie socjologicznej. Fenomen sportu zostanie zaprezentowany jako zjawisko społeczno-kulturowe. Pogłębienie umiejętności krytycznej analizy osobliwości związanych ze sportem w kontekście społecznym, ekonomicznym i politycznym.

Treści merytoryczne: sport w perspektywie socjologicznej. Sport, gra – zabawa, e-sport – rozróżnienie definicyjne. Kibice w sporcie. Sport dzieci i młodzieży. Komercjalizacja sportu. Polityka a sport. Kariera sportowca. Dewiacje w sporcie. Sport w Polsce, Europie i na świecie. Sport masowy. Sport dzieci i młodzieży. Płeć w sporcie. Emocje w sporcie. Sport jako element kultury. Sport w mediach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne rodzaje struktur, systemów i instytucji społecznych związanych ze sportem oraz ich wzajemne powiązania, a także procesy społeczne w skali mikro, mezo i makro, ich przyczyny i skutki, wpływ na jednostkę i struktury; koncepcje i teorie społeczne dotyczące społecznego wymiaru sportu.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne funkcjonujące we współczesnym sporcie z wykorzystaniem wiedzy socjologicznej oraz innych nauk społecznych i humanistycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): udziału w debatach dotyczących sportu; zaprezentowania własnych przemyśleń, wątpliwości i sugestii; własnej oceny różnych zjawisk występujących we współczesnym sporcie.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

50. Przedmiot do wyboru 11. Polska i świat współczesny

Cel kształcenia: prezentacja wiedzy dotyczącej podziału politycznego, społecznego, gospodarczego i kulturowego współczesnego świata oraz określenie w nim miejsca Polski. Analiza uwarunkowań i rozkładu przestrzennego zjawisk mających wpływ na aktywność człowieka. Analiza zjawisk z perspektywy ogólnoświatowej bądź kontynentalnej jest konfrontowana z możliwością wykorzystania zasobów lub zabezpieczenia przed potencjalnymi zagrożeniami występującymi w polskiej przestrzeni.

Treści merytoryczne: państwa, terytoria zależne, quasi-państwa. Geografia wyborcza w Polsce i na świecie. Narody, grupy etniczne, języki. Religie na świecie. Konflikty międzynarodowe, wewnętrzne (religijne, etniczne, społeczne, polityczne), graniczne, dążenia niepodległościowe, separatystyczne i autonomiczne, akty terrorystyczne. Potęga militarna państw. Systemy polityczne na świecie. Zasoby surowcowe oraz systemy transportowe w Polsce i na świecie. Centrum – półperyferie – peryferie. Bieda i bogactwo narodów. Zderzenie cywilizacji. Migracje na świecie. Klęski żywiołowe – aspekt przestrzenno-społeczny. Sytuacja geopolityczna Polski.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rodzaje struktur, systemów i instytucji społecznych oraz ich wzajemne powiązania związane z przestrzennym rozmieszczeniem i zróżnicowaniem terytorialnym, a także procesy społeczne w skali mikro, mezo i makro, ich przyczyny i skutki, wpływ na jednostkę i struktury; koncepcje i teorie społeczne dotyczące najważniejszych współczesnych globalnych i lokalnych problemów społecznych.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne w powiązaniu z uwarunkowaniami polityczno-gospodarczymi oraz interpretować je przy wykorzystaniu wiedzy pozyskanej na zajęciach.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): udziału w debatach dotyczących problemów współczesnego świata i Polski; prezentacji własnych przemyśleń, wątpliwości i sugestii; oceny różnych zjawisk o charakterze politycznym i gospodarczym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

IV. PRAKTYKA

1. Praktyka

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką działania instytucji i organizacji, które często korzystają z kompetencji właściwych socjologom, zapewnienie im podstawowej orientacji w rynku pracy, a także stworzenie okazji do nabycia i rozwijania praktycznych umiejętności przydatnych w przyszłej pracy zawodowej.

Treści merytoryczne: bezpośredni udział w pracach rozmaitych podmiotów – takich jak: jednostki administracji państwowej i samorządowej, przedsiębiorstwa, organizacje pozarządowe (fundacje, stowarzyszenia), instytucje społeczne (placówki kultury, instytucje naukowo-badawcze), ośrodki badania opinii publicznej, agencje badawcze i firmy badania rynku, podmioty gospodarcze, szczególnie z branż: usług szkoleniowych, konsultingu, PR, reklamy, mediów, zarządzania zasobami ludzkimi/ doradztwa personalnego (HR), inne jednostki organizacyjne, jeżeli charakter praktyk będzie zgodny z profilem kształcenia na kierunku socjologia. Praktyka polega na praktycznym wykorzystaniu i sprawdzeniu wiedzy, umiejętności i kompetencji nabywanych w toku studiów i przeprowadzeniu badań lub udziału w badaniach czy też obserwacji badań w miejscu odbywania praktyk. Zarówno miejsce odbywania praktyki, jej termin, organizacja, wykonywane zadania i sposób dokumentacji praktyki muszą być zgodne z programem studiów praktyki ciągłej zawodowej dla studentów kierunku socjologia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady funkcjonowania instytucji/firm/organizacji, zasady organizacji pracy indywidualnej i grupowej.

Umiejętności (potrafi): planować lub obserwować proces badawczy bądź realizować określone etapy tego procesu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): projektowania, inicjowania bądź uczestniczenia w badaniach społecznych; stałego doskonalenia się i nabywania wiedzy, umiejętności i kompetencji.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

V. INNE

1. Ergonomia

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami ergonomii.

Treści merytoryczne: ergonomia – podstawowe pojęcia i definicje. Ergonomia jako nauka interdyscyplinarna. Główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych. Ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady ergonomii.

Umiejętności (potrafi): praktycznie zastosować zasady ergonomii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania ze zdobytej wiedzy i nabytych umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie z przepisami dotyczącymi ochrony własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: ustawy, aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej; pola eksploatacji utworów; literatura i przepisy prawa autorskiego, podmioty własności intelektualnej, przedmioty własności intelektualnej, treść prawa w tym zakresie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przepisy dotyczące ochrony własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): praktycznie zastosować przepisy ochrony własności intelektualnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania ze zdobytej wiedzy i nabytych umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

3. Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u, z elementami etykiety codziennej, akademickiej oraz biznesowej.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym – zwroty grzecznościowe, powitania, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych. Etykieta akademicka – precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji służbowej. Elementy etykiety biznesowej – dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie do rozmowy kwalifikacyjnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz relacjach zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podkreślania znaczenia zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

4. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń; okoliczności i przyczyn wypadków; zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, wskazanie potencjalnych zagrożeń.

Treści merytoryczne: regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Obowiązujące ustawy, rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w uczelniach. Identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe). Analiza okoliczności i przyczyn wypadków. Ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru). Zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku – apteczka pierwszej pomocy. Dostosowanie treści szkoleń do profilu danego kierunku studiów jest bardzo ważne, gdyż chodzi o wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia, zastosować zasady bezpieczeństwa związane z pracą; umiejętnie posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi, w tym udzielić pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania ostrożności w postępowaniu z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia, dbania o przestrzeganie zasad BHP przez siebie i swoich kolegów, wykazywania odpowiedzialności za bezpieczeństwo i higienę pracy w swoim otoczeniu, angażowania się w podejmowanie czynności ratunkowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

**PLAN STUDIÓW
KIERUNKU SOCJOLOGIA**

Obowiązuje od cyklu: 2022 Z

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia – licencjackie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 6

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk społecznych, dyscyplina naukowa: nauki socjologiczne; dziedzina nauk humanistycznych, dyscyplina naukowa: filozofia

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęć dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 1	I	2	1	zal. z oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	Technologie informacyjne	I	2	1	zal. z oc.	o	30	0	30	1	0	0
3	Wychowanie fizyczne I	I	0	0	zal. z oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	90	0	90	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	1	x	x	30	0	30	1	0	0

II - PODSTAWOWYCH												
1	Ekonomia	I	3	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
2	Filozofia 1	I	3	0	zal. z oc.	o	30	30	0	2	0	0
3	Logika	I	4	1,2	zal. z oc.	o	45	15	30	2	0	0
4	Podstawy socjologii 1	I	4	1,2	zal. z oc.	o	60	30	30	2	0	0
5	Psychologia społeczna	I	4	1,2	zal. z oc.	o	45	15	30	2	0	0
6	Antropologia kulturowa	I	4	1,2	egz.	o	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			22	4,8	x	x	255	135	120	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,8	x	x	120	0	120	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Demografia społeczna	I	3	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3	0,6	x	x	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,6	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
VI – INNE												
1	Etykieta	I	0,5	0	zal	o	4	4	0	0	0	0
2	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	I	0,5	0	zal	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1	0	x	x	8	8	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			30	7,4	x	x	383	158	225	20	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 2	II	2	1	zal. z oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	Przedmiot ogólnouczelniany I	II	2	0	zal. z oc.	f	30	30	0	1	0	0
3	Wychowanie fizyczne II	II	0	0	zal. z oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	1	x	x	90	30	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	1	x	x	60	30	30	2	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Filozofia 2	II	3	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
2	Podstawy socjologii 2	II	4	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	Socjologia zmiany społecznej	II	4	1,2	zal. z oc.	o	45	15	30	2	0	0
4	Historia myśli socjologicznej i myśli społecznej 1	II	4	1,2	zal. z oc.	o	45	15	30	2	0	0
5	Metodologia nauk społecznych	II	3,5	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			18,5	4,8	x	x	240	120	120	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,8	x	x	120	0	120	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Statystyka 1	II	2	1,2	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Polityka społeczna	II	3	1,2	zal. z oc.	o	45	15	30	2	0	0

3	Przedmiot do wyboru 1	II	2	0	zal. z oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7	2,4	x	x	105	45	60	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2,4	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
VI – INNE												
1	Ergonomia	II	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
2	Ochrona własności intelektualnej	II	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,5	0	x	x	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 2			30	8,2	x	x	439	199	240	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na I roku studiów			60	15,6	x	x	822	357	465	44	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 3	III	2	1	zal. z oc.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	1	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	1	x	x	30	0	30	1	0	0

II - PODSTAWOWYCH												
1	Historia myśli socjologicznej i myśli społecznej 2	III	4	1,2	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	Systemy, struktury i procesy społeczne 1	III	4	1,2	zal. z oc.	o	45	15	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			8	2,4	x	x	90	30	60	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2,4	x	x	60	0	60	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Statystyka 2	III	2	1,2	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Metody badań społecznych 1	III	4	1,2	zal. z oc.	o	60	30	30	2	0	0
3	Socjologia kultury	III	3	1,2	egz.	o	45	15	30	4	0	0
4	Współczesne teorie socjologiczne 1	III	3	1,2	zal. z oc.	o	60	30	30	2	0	0
5	Trening umiejętności interpersonalnych	III	3	1,2	zal. z oc.	o	45	15	30	2	0	0
6	Przedmiot do wyboru 2	III	3	0,6	zal. z oc.	f	30	15	15	2	0	0
7	Przedmiot do wyboru 3	III	2	0,6	zal. z oc.	f	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			20	7,2	x	x	300	120	180	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	7,2	x	x	180	0	180	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			5	1,2	x	x	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 3			30	10,6	x	x	420	150	270	23	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 4	IV	2	1	egz.	f	30	0	30	1	0	0
2	Przedmiot ogólnouczelniany II	IV	2	0	zal. z oc.	f	30	30	0	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	1	x	x	60	30	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	1	x	x	60	30	30	2	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
1	Dynamika zmian współczesnego społeczeństwa polskiego	IV	2	0	zal. z oc.	o	30	30	0	2	0	0
2	Systemy, struktury i procesy społeczne 2	IV	3	1,2	egz.	o	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5	1,2	x	x	75	45	30	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1,2	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Metody badań społecznych 2	IV	3	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	Współczesne teorie socjologiczne 2	IV	3	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	Pakiet obliczeniowy SPSS	IV	2	1,2	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
4	Podstawy marketingu i badań rynkowych	IV	1,5	0,6	zal. z oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	Seminarium dyplomowe i praca dyplomowa 1	IV	3	1,2	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
6	Przedmiot do wyboru 4	IV	2,5	0	zal. z oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15	5,4	x	x	240	105	135	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5,4	x	x	135	0	135	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			5,5	1,2	x	x	60	30	30	4	0	0

V – PRAKTYKA												
1	Praktyka	IV	6	6	zal.	f	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	6	x	x	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6	x	x	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	6	x	x	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 4			30	13,6	x	x	375	180	195	24	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na II roku studiów			60	24,2	x	x	795	330	465	47	160	0

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III - KIERUNKOWYCH												
1	Socjologia konfliktów społecznych	V	3	1,2	zal. z oc.	o	45	15	30	2	0	0
2	Socjologia organizacji	V	4	1,2	egz.	o	45	15	30	4	0	0
3	Public relations	V	2	0,6	zal. z oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	Design Thinking	V	1	0,6	zal. z oc.	o	15	0	15	2	0	0
5	Socjologia masowego komunikowania	V	2	0	zal. z oc.	o	30	30	0	2	0	0
6	Przygotowanie i realizacja projektu badawczego	V	2	1,2	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
7	Socjologia gospodarki i konsumpcji	V	3	1,2	zal. z oc.	o	45	15	30	2	0	0
8	Translatorium	V	1	0,6	zal. z oc.	o	15	0	15	2	0	0

9	Seminarium dyplomowe i praca dyplomowa 2	V	3	1,2	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
10	Przedmiot do wyboru 5	V	3	0,6	zal. z oc.	f	30	15	15	2	0	0
11	Przedmiot do wyboru 6	V	3	1,2	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
12	Przedmiot do wyboru 7	V	3	0	zal. z oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			30	9,6	x	x	375	135	240	26	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	9,6	x	x	240	0	240	22	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			12	3	x	x	120	45	75	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 5			30	9,6	x	x	375	135	240	26	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III - KIERUNKOWYCH												
1	Społeczeństwo obywatelskie i jego struktury	VI	3,5	1,2	zal. z oc.	o	60	30	30	2	0	0
2	Społeczne uwarunkowania przedsiębiorczości	VI	3	0,6	zal. z oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	Zarządzanie projektem	VI	3	1,2	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
4	Analiza danych jakościowych	VI	2	1,2	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
5	Analiza danych ilościowych	VI	2	1,2	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	Seminarium dyplomowe i praca dyplomowa 3	VI	4	1,2	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
7	Przedmiot do wyboru 8	VI	3,5	1,2	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0

8	Przedmiot do wyboru 9	VI	3	1,2	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
9	Przedmiot do wyboru 10	VI	3	0,6	zal. z oc.	f	30	15	15	2	0	0
10	Przedmiot do wyboru 11	VI	3	0,6	zal. z oc.	f	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			30	10,2	x	x	330	75	255	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10,2	x	x	255	0	255	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			16,5	4,8	x	x	150	30	120	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6			30	10,2	x	x	330	75	255	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na III roku studiów			60	19,8	x	x	705	210	495	46	0	0

Tabela podsumowująca plan

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
				ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w planie studiów		180	59,6	2322	897	1425	137	160	0
Grupa treści									
I - WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		14	5	270	60	210	7	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	5	150	0	150	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		12	4	180	60	120	6	0	0
II - PODSTAWOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		53,5	13,2	660	330	330	44	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	13,2	330	0	330	32	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		105	35,4	1380	495	885	86	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	35,4	885	0	885	78	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		41	10,2	420	165	255	28	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
V - PRAKTYKA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		6	6	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	6	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		6	6	0	0	0	0	160	0
VI - INNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		1,5	0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		180	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	94,51	52,51%
2	z zakresu nauk podstawowych	53,5	29,72%
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	59,6	33,11%
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	15,5	8,61%
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	59,0	32,78%
6	wymiar praktyk	6	3,33%
7	zajęcia z wychowania fizycznego	---	---
8	zajęcia z języka obcego	8	4,44%
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	166,5	92,5%
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	--	--
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	130,5	72,50%

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	nauki socjologiczne	95
2	filozofia	5
Ogółem:		100

Przedmioty do wyboru:

- 1) Przedmiot do wyboru 1: Socjologia pamięci zbiorowej/Społeczna historia Warmii i Mazur
- 2) Przedmiot do wyboru 2: Socjologia nowych mediów/Socjologia kontrkultury
- 3) Przedmiot do wyboru 3: Socjologia religii/Sociology of Education
- 4) Przedmiot do wyboru 4: Naród i etniczność w perspektywie społecznej /Współczesne procesy migracyjne
- 5) Przedmiot do wyboru 5: Socjologia prawa/Analiza rynku pracy i zatrudnienia
- 6) Przedmiot do wyboru 6: Socjologia sztuki/Socjologia dyskursu
- 7) Przedmiot do wyboru 7: Socjologia spraw publicznych/Socjologia społeczności lokalnych
- 8) Przedmiot do wyboru 8: Socjologia sieci społecznych/Socjologia i studia nad przyszłością
- 9) Przedmiot do wyboru 9: Miasto w perspektywie socjologicznej/Socjologia młodzieży

- 10) Przedmiot do wyboru 10: Patologie społeczne/Socjologia rodziny
- 11) Przedmiot do wyboru 11: Socjologia sportu/Polska i świat współczesny

Przedmioty do wyboru - przedmiot ogólnouczeniowy I, II

- 1) animacja kultury studenckiej,
- 2) antropologia kulturowa,
- 3) człowiek współczesny wobec problemu uzależnień,
- 4) dietetyka i żywienie człowieka,
- 5) dziedzictwo kulturowe,
- 6) ekonomia,
- 7) filozofia,
- 8) etyka,
- 9) genetyka w życiu człowieka,
- 10) historia sztuki,
- 11) kultura Kresów północno-wschodnich i jej kontynuacji,
- 12) pogoda, klimat i człowiek,
- 13) poprawna polszczyzna w praktyce,
- 14) prawo,
- 15) wiedza o teatrze,
- 16) zdrowy styl życia i higiena człowieka,
- 17) dziedzictwo kulturowe,
- 18) historia Polski.